

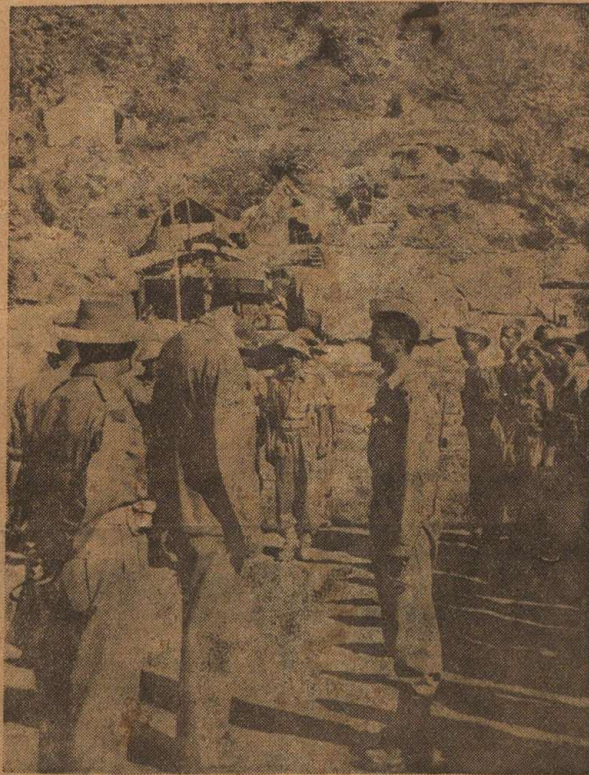
യുദ്ധ സഞ്ചിക

24 34

വോളം IV]

മദിരാശി: 1945 ജനുവരി 19-ാംനം, വെള്ളിയാഴ്ച

[ലക്കം 19

മദിരാശിക്കാർ ചെയ്യുന്ന സവിശേഷസേവനം

മദിരാശിക്കാരായ പട്ടാളക്കാർ ആസ്ഥാപിതരാണ്; അവർ ഒരു വിശിഷ്ടതയും നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്; നിർവ്വഹിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. അവർ ചെയ്ത ജാലികളെക്കുറിച്ചും, നാം അപകടം ചെയ്ത ആനുകൂല്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും മദ്രാസിലെ ജനങ്ങൾക്ക് എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും അഭിമാനംകൊള്ളാവുന്നതാണ്.

കിഴിഞ്ഞ രണ്ടു കൊല്ലത്തെ സ്ഥിതിഗതികളെ തീവ്രമായ വിധത്തിൽ മാറ്റിയ വിജയങ്ങൾ നേടുന്നതിൽ മദ്രാസിഭടന്മാർ ഒരു സവിശേഷമായ പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ട്. കമാൻഡർ ഇൻ ചീഫ് മുതൽ താഴെയുള്ള എല്ലാവരും, മദ്രാസി ഭടന്മാരുടെ മാത്രമുള്ള ഘടകത്തിലും, കൂട്ടഘടകങ്ങളിലും, മദ്രാസി യോദ്ധാക്കൾ ചെയ്ത വിശിഷ്ടമായ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ച്, ഉച്ചത്തിൽ ഞ്ഞാപിച്ചുവരുന്നു.

—1945 ജനുവരി 10-ാംനം, ആറക്കാനിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നശേഷം, മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റ് എക്സ്. ഇ. സർ ആർതർ വോപ്പ്.

ഇന്ത്യയുടെ പ്രസ്താവയോഗ്യമായ യുദ്ധനേട്ടം

ഇന്ത്യ ഇന്ന് ഒരു ക്രമം ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. മന്ത്രമല്ല, ജപ്പാനെതിരായിട്ടുള്ള അവസാന സംരംഭത്തിന് വേണ്ട സൈനികവും, സാധന വുമായ സൈന്യങ്ങളെയും വിമാനസേനയേയും സഹായിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു വമ്പിച്ച താവളമായി ഇന്ത്യ മാറേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യയ്ക്കു മറ്റേതു യുദ്ധസംഗതങ്ങളോളം വിഷമം പിടിച്ച് കൂട്ടാത്തതാണ് ഈ സംഗതിയിൽ ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങളുടെ നയിൽപ്പാതകളും, തുറമുഖങ്ങളും, തുലികയുടെ കരയാന ചലനംകൂടാതെ നിമ്മിച്ചിട്ടുള്ള സാധ്യമല്ല. കഴിഞ്ഞ കുറച്ചു കൊല്ലങ്ങൾക്കിടയിൽ, ഈ കുറവുകൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനായി ഇന്ത്യ ഭൗതികപ്രയത്നം ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്.

അഞ്ചു കൊല്ലത്തോളമായി ഇന്ത്യ, ഉജ്ജ്വലമാകുന്ന നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതേസമയത്തു, ആ രാജ്യത്തിന്റെ സ്വന്തം സൈനികാവശ്യങ്ങളുടെ നിവൃത്തിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അതു വളരെ നൂറുമാണ്. ആദ്യത്തെ കാര്യം ആദ്യം ചെയ്യേണ്ടതാണ്—നമ്മുടെ ഉഴം വരും.

എസ്.ഇ.എ.സി. യുടെ പ്രശ്നങ്ങളും യൂറോപ്യൻ രംഗത്തിലെ പ്രശ്നങ്ങളും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തിക്കൂടാ

“ഞാനിപ്പോൾ പറഞ്ഞതിൽനിന്നു ഇന്ത്യയും തെക്കുകിഴക്കൻ ഏഷ്യ കമാണ്ടും (എസ്.ഇ.എ.സി.) അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പ്രശ്നം യൂറോപ്യൻ യുദ്ധരംഗത്തിലെ സൈനിക ഭരണകർമ്മങ്ങൾ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതുപോലെ ഉള്ളതല്ലെന്നു വ്യക്തമാവുന്നുണ്ട്.

ആരും രണ്ടു സമരമുഖങ്ങളിലും ഉള്ളവർക്കു കഴിയുന്നത്ര ആനുകൂല്യങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്; എന്നാൽ എല്ലാം തപരിതഗതിയിൽ ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിർമ്മാണത്തിനുള്ള ഇന്ത്യയുടെ ശേഷി, ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങൾ വളരുകയും, അസംസ്കൃത പദാർത്ഥങ്ങൾ ഇല്ലായ്മയും, പരിമിതമായിരിക്കുന്നു.

അഞ്ചു കൊല്ലത്തോളമായി ഇന്ത്യ സമ്പ്രകാരത്തിലും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏറ്റവും വിശേഷപ്പെട്ട നേട്ടങ്ങളും സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.”

—ലഫ്റ്റ്നന്റ് ജനറൽ സർ വിൽഫ്രഡ് ലിൻഡ്സേ 1945 ജനുവരിയിൽ ലണ്ടനിൽവെച്ചു ഒരു പത്രസമ്മേളനത്തിൽ.

ബർമ്മയിൽ ആത്യന്തരങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു

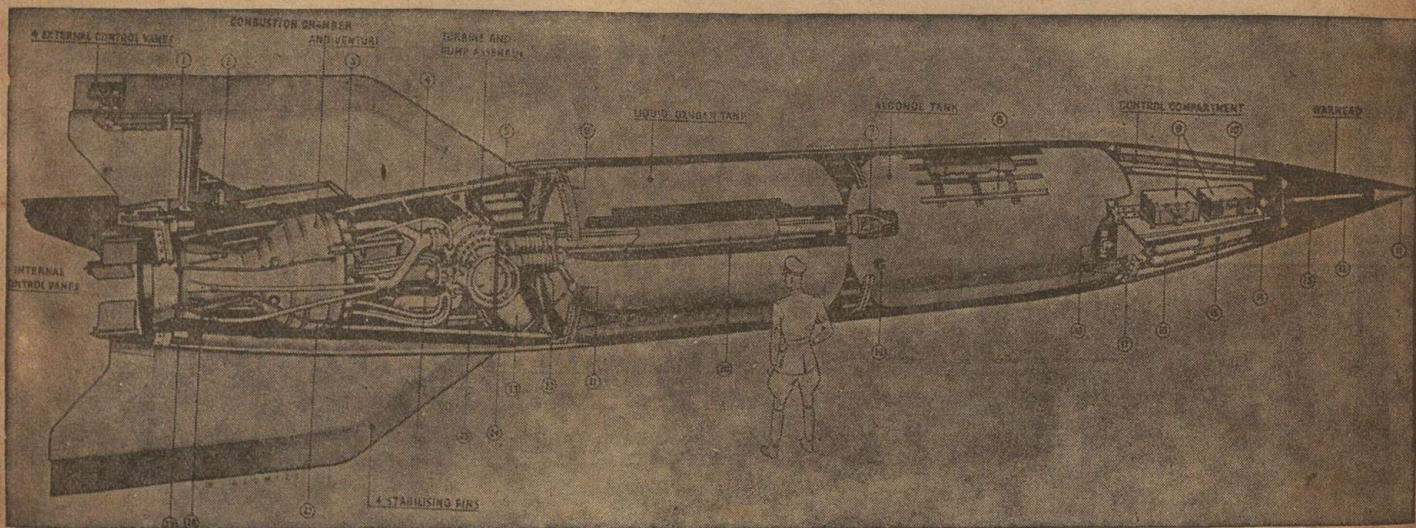
“ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു ശത്രുക്കളെ തുരത്തിപ്പറഞ്ഞുയച്ചതിനുശേഷം ‘അസാധ്യമായ ആ കൃത്രിമം’ ഭയങ്കരമായ വർഷാലത്തു ജപ്പാൻകാരുമായി യുദ്ധം ചെയ്യുക എന്ന കൃത്രിമം തുടരുന്നതിന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. റോഡുകൾ തുടങ്ങുന്നതു ഒരു ദൂരിതമായിരുന്നു; പക്ഷെ ഇന്ത്യൻ ബുൾഡോസർ ഡൈവർമാർ അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു. ജീപ്പിൽ 10 മയിൽ സഞ്ചരിക്കണമെങ്കിൽ, പല അവസരങ്ങളിലും, അഞ്ചു പ്രാവശ്യം ഇറങ്ങിക്കയറേണ്ടിവന്നിരുന്നു. ആ സമയത്തൊക്കെ ബുൾഡോസർകൊണ്ടേ രക്ഷയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.”

—ലഫ്റ്റ്നന്റ് കേണൽ ടി. സി. ഡബ്ലിയു. റോ, 1945 ജനുവരി 11-ാം തീയതി ലണ്ടനിൽ വെച്ചു ഒരു പത്രസമ്മേളനത്തിൽ.

മലിനാശിക്കാരുടെ വിശ്വപ്രാപകമായ പ്രഖ്യാപി

“ഈ യുദ്ധത്തിന്നു മുമ്പുതന്നെ മോസ് സാപ്ലേസ്സും മൈനേഴ്സും, ഇന്ത്യയിൽമന്ത്രമല്ല മുന്നോട്ടുകളിലും, പ്രഖ്യാപനവും പ്രശംസയും നേടിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ യുദ്ധത്തിലാദ്യത്തെതൊക്കെ ഇന്ത്യയിൽനിന്നു വന്ന ഭടന്മാർ, ആട്ടിലി മെൻ, സിഗലർമാർ തുടങ്ങിയ ഇന്ത്യൻ സേനയിലെ മറ്റു പല വിഭാഗങ്ങളിലും ഏറ്റവും നീപുണരമാണെന്നു കാണിച്ചു.”

—ജനറൽ ലോക്കിൻഗ്ക് 1945 ജനുവരി 7-ാം തീയതി തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽനിന്നു.

വാ. ൧ റോക്കറ്റ്.—ജമ്മൻകാർ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന വാ. ൧ റോക്കറ്റിന്റെ ഭൗതികരചനാചിത്രം. ഔദ്യോഗികമായി തയ്യാറാക്കിയ ഒരു പടമാണിത്

സമരഗാന നമ്പർ 4.

മലയാളി ഭടന്മാരോട്

(പി. കെ. കുഞ്ഞിരാമൻ പണിക്കർ.)

വരട്ടെ വന്നാൽ, മുരത്ത ജാപ്പാൻ അടിച്ചു പായിയാൻ,
ഉറച്ചു നില്പിൻ, കുതിച്ചുടപ്പിൻ, ധീരത കൈക്കൊണ്ടിൻ!
ജയിച്ചു നിങ്ങൾ തിരിച്ചു വന്നാൽ പെരുത്ത സന്തോഷം
പുലർത്തിത്തന്നു സ്വാഗതമോതാൻ കൊതിച്ചു വാഴുന്നു
ശ്രീരചരക്രമശാലികളാകും കേരളയോദ്ധാക്കും
പുരിതധീരതയാർന്നവരായിരമാണു കുതിയു പോകും,

വീരനൊതേനൻതന്മുദമുടക്കും പോരിലെതൂക്കുമ്പോൾ,
വീമ്പു പറഞ്ഞവർ ജാപ്പാക്കും വീറോടോടിയൊളി
[കൂടേല്ലേ ?
വേലുത്തമ്പിവിളഞ്ഞൊരുനാട്ടിൻ വീരതന്മുടിയിൽ
മാലോക്താത്തൊരു മാനുഷനുണ്ടോ മാലോക്തനിൽ?
വരട്ടെ വന്നാൽ
ഒരിക്കൽ നമ്മുടെ തുടങ്ങിയെന്നാലൊടുക്കു മാവോളം
തിരിക്കയില്ലെന്നറിയാമെരിയെ യടക്കിയാലോവോളം !

യുദ്ധസഞ്ചിക

പ്രതിവാരപത്രം

മദിരാശി : 1945 ജനുവരി 19-ാം-നു, വെള്ളിയാഴ്ച

ആറക്കാൻ മുന്നിലെ മദിരാശിക്കാ രോടു ഇന്ത്യക്കുള്ള കടപ്പാട്

ബർമ്മാഗതത്തിൽ ഭക്ഷണേന്ത്യക്കാർ ചെയ്ത വിശിഷ്ടവും വിഖ്യാതമായ സേവനങ്ങളെപ്പറ്റി വേണ്ടത്ര വിവരങ്ങൾ നാം കേൾക്കു തീരുന്നത് നമ്മുടെ സ്വതന്ത്രീലബ്ധമായ വിനയമനോഭാവം മൂലമായിരിക്കാം. നമ്മുടെ നാട്ടിൽനിന്നുപോയ ആ വീരയോദ്ധാക്കൾ ബർമ്മയിലാണെന്നു നമുക്കു അറുപ്താണ്ട്. കഴിഞ്ഞ വർഷത്തിൽ അമർ അവധിയിൽ വന്ന അവസരത്തിൽ, അവരുടെ സമരമാതൂരി നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കി ഹൃദ്യവും സന്തോഷസമ്മിളിതവുമായ ഒരു സപി കരണം ആ വീരഭടന്മാർ നമ്മൾ അരുളുകയുണ്ടായി. വനസമരത്തിനുപയക്കു മായ പച്ച ഉപ്പിട്ട്, ചരിച്ചുവെച്ച തൊപ്പി ധരിച്ച നമ്മുടെ മദ്രാസിയോദ്ധാവിനെ, ഏതൊരു ഭടനെയും പോലെത്തന്നെ അഭിമാനിക്കാവുന്ന ബർമ്മാഗതത്തിലെ ആ പരാക്രമശാലിയെ, കാർമ്മിക്കാതിരിക്കാൻ അർക്കം സാദ്ധ്യമല്ല. അറോട്ട, നമുക്കുള്ള കടപ്പാട് അത്രയ്ക്കുണ്ട്; അവർ നമ്മെ അത്രമേൽ ആകർഷിച്ചിട്ടുണ്ട്!

ഇന്നു ലോകം മുഴുവനു തന്നെ എന്നു പറയാം, തെക്കെ ഇന്ത്യൻ പടയാളികൾ ഈ മഹനീയ സാധ്യതകളും വീരപരാക്രമങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുകഴിഞ്ഞു തിരുന്നു. മദിരാശിക്കാരനും മംഗളാംശസകളും പ്രശംസകളും മഴപോലെ എഴുന്നിന്നും വർഷിക്കപ്പെട്ടവരും. യോദ്ധാക്കൾ, എഞ്ചിനീയർമാർ എന്ന നിലയ്ക്കല്ലാം, തങ്ങളുടെ സമര സഖാക്കളായ ബ്രിട്ടീഷു ഭടന്മാർ, തെക്കെ ആഫ്രിക്കൻ സേനകൾ, ചൈനീസ് പട്ടാളക്കാർ ഇവരോടു തോളോടുതോൾ ചേർന്നു തെന്നിന്ത്യൻ പടയാളികൾ ബർമ്മാഗതത്ത് ചെയ്യുതീർത്ത ജോലികൾ അതുതാവഹവും, ആവേശകാരിയുമാണ്.

ആറക്കാൻ മുന്നിൽ ഇവർ ചെയ്ത കൃത്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു ദിക്സാക്കി ഇങ്ങിനെ ചിന്തിക്കുന്നു: “നിർമ്മാണത്തിന്റെ വേഗത, ചെയ്യു തീർത്ത കൃത്യങ്ങളുടെ വൈവിധ്യം, മനോഹാരിത, ഇന്ത്യൻ എഞ്ചിനീയർ വിഭാഗത്തിലുൾപ്പെട്ട മദ്രാസ് എഞ്ചിനീയർ ബറോലിയൻ, ഈ സംഗതികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആറക്കാൻ മുന്നിൽ, ഒരു പുതിയ രീതിതന്നെ സൃഷ്ടിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ ബറോലിയൻതന്നെ, രോഡുകൾ പണിചെയ്തു; കഴൽവെള്ളം കിട്ടുന്നതിനുള്ള ഷപ്പാട് ചെയ്തു. ആറക്കാൻമെ മലയോരങ്ങളിലും കാട്ടുപ്രദേശങ്ങളിലും കഴൽവെള്ളം കിട്ടുവാൻ സാധിക്കുക! അതിനെത്ര ഭാഗീരഥപ്രയത്നം ചെയ്യണം. “ആകാശം ഗതയെ പാതാളലോകത്തിലാക്കി ഭഗീരഥൻ” എന്നതിനു പകരം ഈ ഭഗീരഥന്മാർ “പാതാളഗതയെ ആകാശലോകം” ത്തിലാക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്! “ആങ്ങൾക്കുശ്ശാ ചെയ്താൻ സാധിക്കും,” അവരുടെ മുദ്രവാക്യം ഇതാണ്. ഇല്ല, ഈ സമരമുദ്രവാക്യത്തിന്റെ സാരം ശരിയായവണ്ണം ഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ നമ്മൾക്കു അതുതന്നെ തോന്നുന്നില്ല. അവരുടെ നേട്ടങ്ങൾ, അവരുടെ സ്ഥിരോത്താഹിം, അവരുടെ അദ്ധ്വാനശീലം,—ഇവയെല്ലാം ഒരൊറ്റ വാക്കിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയും പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒന്നാണ് ആ മുദ്രവാക്യം. “ആങ്ങൾക്കു അസാധ്യമായി ഒന്നുതന്നെയില്ല,” മനുസമാണ്. നമ്മുടെ ഭടന്മാർ, ദൂരദൂരത്തിൽ, ഒരു ശത്രുരാജ്യത്തിൽനിന്നു ഇങ്ങിനെ സമരശക്തിയും മുഴുകുമ്പോൾ, ഏതൊരു ഭക്ഷണേന്ത്യനാണ് രണ്ടാഞ്ചു കാറ്റുകൊതിരിക്കുക?

ആറക്കാൻ മുന്നിൽ ഇന്ത്യ മുതൽ ഏതൊരവതി ഡാർട്ട് വരെ 350 മൈൽ നീളത്തിലുള്ള കടൽക്കരയോടുകൂടി കിടക്കുന്നു. പിന്നിൽ, കടൽക്കരയ്ക്കു സമാനമായിക്കൊണ്ടുതന്നെ മലപ്രദേശങ്ങളും. ഏതാണ്ട് മലബാറിനോടു ആറക്കാന്നിനു നല്ല സാമ്യമുണ്ട്.

ആറക്കാൻ ഇററിയോളം വലുപ്പമുള്ള കടൽക്കരയാണുള്ളത് എന്ന വസ്തുത മനസ്സിലാക്കുമ്പോഴാണ് തെ.നിന്ത്യക്കാർ ഇവിടെ നേടിയ വിജയത്തിന്റെ വിശേഷതയും, നേട്ടത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയും ബോദ്ധ്യമാകുന്നത്. അക്ബാബിനെപ്പോലെയുള്ള ഒരു തുറമുഖം—ബർമ്മയിലെ രണ്ടാമത്തെ തുറമുഖമാണിത്—കൈപ്പറ്റുക എന്നത് സുസാധ്യമായ ഒരു കൃത്യമല്ലതന്നെ. ഈ രംഗത്തിൽ, തങ്ങളുടെ സഖാക്കളോടൊപ്പം നിന്നുകൊണ്ട്, ഭക്ഷണേന്ത്യൻ യോദ്ധാർ ചെയ്ത സമരങ്ങൾ പ്രഖ്യാതവും പ്രസ്താവയോഗ്യവുമാണ്. ഇപ്പോൾക്കൂടി, ഗവണ്ണ്മൻ ഈ സ്ഥലം സന്ദർശിച്ച അവസരത്തിൽ, അത്ര കടുത്ത മഴയുണ്ടായിരുന്ന അവിടെ—അപ്പോൾ ശരിയ്ക്കു മഴക്കാലംതന്നെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും എന്നു ഉൾക്കൊണ്ടാലോ.

ഈ പരിതസ്ഥിതിയിലാണ് മദ്രാസ് ഗവണ്ണ്മൻ ആറക്കാൻ മുന്നിലുള്ള മദിരാശിക്കാരെ സന്ദർശിച്ചത്. ഏറവും സന്ദർഭാചിതവും, സഹനാപ്തവ്യകവുമായ ഒരു കൃത്യവുമാണ് ഇതു ഈ ഉദാരമായ അനുഭാവപ്രകടനത്തിനു ഗവണ്ണ്മൻ പ്രശംസിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു വെറും “കാട്ടികൂട്ടലാ” യിരുന്നില്ല ഈ സന്ദർശനം; അത്ര ഭടന്മാർക്കു മനസ്സിലായിട്ടുണ്ട്. ഈ സമ്പാന്നത്തിലെ യുദ്ധക്കാരാർ ചെയ്യുന്ന സേവനങ്ങളെ നേരിട്ടു കണ്ടറിഞ്ഞാണെന്ന അത്യാഗ്രഹവും, അവർക്കായി ഇന്നാഴിലെ ജനങ്ങളുടെ ആശംസകൾ നല്കണമെന്ന കരുതലും നിറഞ്ഞ ഹൃദയവും ആയിരിക്കണം സർ ആർതർ റോപ്പ് അവർക്കുള്ള ഈ കൃത്യത്തിന്നു പ്രേരിപ്പിച്ചത്. മദ്രാസ് ഗവണ്ണ്മന്മാരോടും മികച്ച ഒരു പ്രതിനിധിയുണ്ടോ മേറെ ഈ സമരവീരന്മാരുമായി സൗഹൃദവും സമ്പാർക്കുതന്നിന്നു?

അക്ബാബിന്റെ വിമോചനം ഒരു പ്രധാന സംഭവമാണ്. ഈ തുറമുഖംതന്നെ അധീനപ്പെടുത്തുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ബങ്കാൾ ഉൾക്കടലിലെ പ്രധാന ഭാഗങ്ങളെ കൈവശപ്പെടുത്തിയെടുക്കുക എന്നാണ്. അടുത്ത അവസരത്തിൽ, മെഞ്ച്ബററൻ പ്രള ആരംഭിക്കുന്ന കൂട്ടാക്രമണത്തിന്നു പല പുതിയ സാധ്യതകളും ഇതുവഴി കൈവന്നിട്ടുണ്ട്. റംക്രണിനടുത്തു ഒരു വിമാനത്താവളവും, അക്ബാബു നമ്മുടെ കൈവശം വന്നമുഖം നമുക്ക് സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അന്തമാൻ പീപ്പിൾക്കും അടുത്താണ് അക്ബാബ്.

ബർമ്മയിലുള്ള ജാപ്പകളുടെ കഴുത്തിന്നു പുറം സഖ്യശക്തികൾ ഇട്ടു ഈ കടുകു മുറുകിക്കൊണ്ടുവരുന്നു. പതിനാട്ടു മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പു മാത്രമാണ് മിട്കാന നാം അധീനപ്പെടുത്തിയത്. അതിന്നുശേഷമുണ്ടായ പുരോഗതി അതുതാവഹമായിരിക്കുന്നു. ഈ വിജയങ്ങൾ സാധിച്ചത് എത്രമാത്രം പ്രതികൂലമായ പ്രതിബന്ധങ്ങളെ പ്രതിരോധിച്ചുകൊണ്ടാണെന്നറിയുമ്പോഴേ, സംഗതികൾ തികച്ചും വ്യക്തമാവുകയുണ്ടു. അതികഠിനമായ കാലാവസ്ഥയിൽ, ദുസ്സരമായ കാട്ടുകുളിച്ചുടേയും ദുർഗ്ഗമങ്ങളായ പർവ്വതപ്രാന്തങ്ങളിൽനിന്നുമാണ് ഇവർ പടവെട്ടിയത്.

പാവം! തങ്ങൾ കാട്ടിലൊളിഞ്ഞുരുണാലും, പർവ്വതങ്ങൾക്കിടയിൽ പതുങ്ങിയിരുന്നാലും മതി, അത്ര സുരക്ഷിതമായിരിക്കുമെന്നു ജാപ്പകൾ വ്യാമോഹിച്ചു. ഇന്നു ആവക അടിച്ചാക്കുങ്ങളാകെ തകർന്നുകഴിഞ്ഞു. ഇന്നവരെ ഭട്ടയകും അലട്ടുകയും, അതിരറ വിധത്തിൽ വേവലാതിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു കാത്ത് സഖ്യശക്തികൾ, മന്ദിച്ച തോൽ കരാളുമാണു ആരംഭിക്കുന്നപക്ഷം എങ്ങിനെയാണ് കാടി ക്ഷിച്ചു രക്ഷപ്പെടുക എന്നതത്രേ! നൊക്കണം! ലോകത്തെ അധീനപ്പെടുത്തി, സൂര്യോജം സൃഷ്ടിക്കാൻവന്ന “സൂര്യവംശജന്മാർ” ഇന്നു പെട്ടെന്നു പാട്! അക്രമത്തിന്നു ജയിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്; ജാപ്പകൾ ഇന്ന് അവരുടെ നിഷ്കൂലകൃത്യത്തിന്റെയും ദുഷ്സംസ്കാരത്തിന്റെയും അനന്തരഫലങ്ങൾ മാത്രമാണ് അനുഭവിക്കുന്നത്.

ഇവയെല്ലാം വരുത്തിത്തീർക്കുന്നതിൽ ഇന്ത്യക്കാർക്കുള്ള പങ്കു ചില്ലറയൊന്നുമല്ല. ബർമ്മാഗതത്തിലെ സേനകളിൽ ഭൂരിഭാഗം ഭടന്മാരും ഭാരതീയരാണ്. അതിൽ ഭക്ഷണേന്ത്യക്കാരാവാട്ടെ, ഒരു ഗന്ധമായ തുകയുണ്ടുതാനും—തെന്നിന്ത്യൻ പടയാളികളുടെ ധീരയും ധീഷണശാലിതവുമാ, ബർമ്മവിജയത്തിൽ സാമാന്യം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഈ പരക്കെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

സമാഗതം

(കെ. പി. രഘുനാഥ്, വൈത്തിരി.)
(പാന)

സമാഗതം പുതുവർഷം, പാവന-
ഭാഗ്യയയം പ്രദയകേ, പാവനം;
ആഗിഷ്ട ഭക്തി വിജയത്തിൻ
സഗരജ്ജിത സുസ്ഥിതാ മാതിരി!

പോയ വർഷത്തിലേറെനാൾ പീഡകൾ
മായുവാൻ, മനമൊന്നു കളിക്കുവാൻ
എത്തിനിന്നു വെവർക്കും, പുതുമായ്,
പശ്ചാത്തപ്തം നമുക്കിന്നുപോലവ.

വിശ്രമിക്കുക വിശ്രമം, തെളിട-
യശ്രുധാര ചൊരിയുതിവിടത്തിൽ
ഹൃദ്യമോഹന തപുർകലോരുന്നിൻ-
ഹൃത്തിലെ പ്രണയമൊക്കെയുണ്ടുണ്ടു!

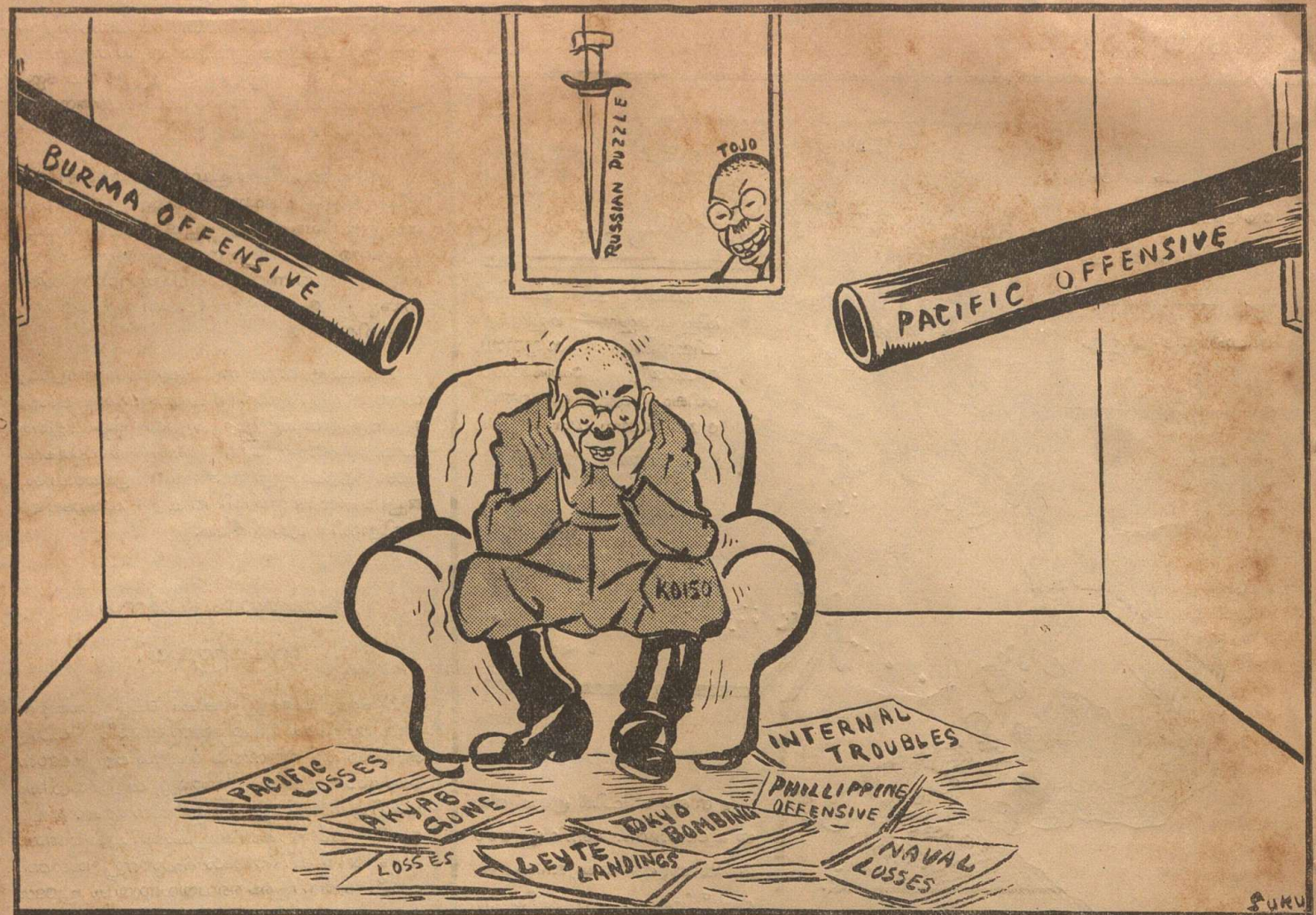
ലോലലളിതാരാധനാ ദേവതേ,
ശ്രീലങ്കാകു ഭാവനാ രൂപിണി,
നിൻകടാക്ഷത്തെളിവിന്നു മുന്നിൽ-
വെൺകുളികളിരോളങ്ങൾ വീശട്ട!

വിട്ടുപോകരുതൊരുമലേ, ഞങ്ങളെ-
ക്ലിഷ്ടതകൾക്കിടയിൽ ന്നയേതുമേ.
നിന്റെ മനസ്സുമുയർത്തട്ടെ വാണിലാ-
മഞ്ജുളമണി വെററപ്പതുകൾ.

സമാഗതം പുതുവർഷം, പാവന-
ഭാഗ്യയയം വരുത്തുമേ മേലിലും!

—: ശ്രീ: —

புரட்டா காவரத் தோகை கேட்ட வர்மாநா
 னால் அருமலை எருமா ளையுடனாள். போத
 னினைப் பின்பாநாழ வார்ஸா நாயுந்நேரு
 கால் ஸாநாநாதி. மருமது வதரையுடைய
 வயிது நடுநாழவு அய்யுநேரு கெவலுடைய
 துணி. அந்நர் களகடிகாரம் அய்யுநேரு
 யுட 240 விசுவாசால் பெருமது மருமணி
 யுட. அந்நியுடைய வையாநாழிக பூதோ
 மை நாயிது. ஹ புரோமருமோடும் எரும
 னிலகடிகாதி. அந்நர் மருமது
 மருமணிப் பருமிய அமது வயிதுநாள்.
 ஸாநாநாநாதி. மருமது மருமணி
 நடு எருமதுமருமிய ஹ நேருமணி எருமது
 மருமது.

കോയിസോ : “ടോജോവിനെക്കാളും വലിയ പരുങ്ങലിലാണല്ലോ ഞാൻ ചാടിയത് !”

സോവിയറ്റ് സമരകവികൾ

നിവേൽ സെപ്റ്റോവ്

സോവിയറ്റ് നാട്ടിലെ യുവാക്കളുടെ വീര പരാക്രമങ്ങളെപ്പറ്റിപ്പകർത്തുന്ന ഒരു ഗായകനാണ് സെപ്റ്റോവ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾക്ക് യുവത്വത്തിന്റെ സാദാവികമായ ഉന്മാദവും ലാളിത്യവും ഉണ്ട്. പക്ഷെ, അദ്ദേഹം യുദ്ധകാലത്തു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾ ഇടിയാച്ചുപോലെയുള്ള ആത്മപാനങ്ങളും ആ വേദനയകരമായ അടർവിളിയുമായി മാറി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലമുറകൾ കണ്ടിരുന്ന ആ മഹനീയ സ്വപ്നത്തിന്റെ ബഹിർസ്തരണം ജനങ്ങൾക്കെല്ലാം തന്നെ ഒരു നവസന്ദേശം നൽകി. “യക്ഷികഥ,” “ഇരുപതു കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം” തുടങ്ങിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാവ്യങ്ങളിലെ ഇതിവൃത്തം മികച്ചതാണ്.

യുദ്ധം തുടങ്ങിയ അന്നുമുതൽ സെപ്റ്റോവ് യുദ്ധരംഗത്തിലാണ്. ഇക്കാലത്തിനുള്ളിൽ അദ്ദേഹം രണ്ടു പട്ടുങ്ങൾ മാത്രമേ മോസ്കോയിലെ മാസികകളിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. ലിസ് ചെയ്ക്കിന എന്ന ഒരു യുവതി, റഷ്യൻ ജനങ്ങളോടു യുദ്ധത്തിൽ തങ്ങൾ ജയിക്കുമെന്നും സ്ത്രീയും നമ്മുടെ ഭാഗത്താണെന്നും ഉൽബോധിപ്പിച്ചതാണെന്ന കാരണത്താൽ ഫാസിസ്റ്റുകാരാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടുവെന്നതാണ് ഒരു പട്ടുശകലത്തിലെ കഥാവസ്തു. മറ്റേ പട്ടു നാസികൾ മോസ്കോ നഗരത്തെ സമീപിച്ചുവരുന്ന സമയത്തു, ആ രാക്ഷസരെ എത്രയു മരിച്ച 28 കാവൽക്കാരെപ്പറ്റിയാണ്.

മിക്കെയിൻ സെപ്റ്റോവ് ഇപ്പോഴും യുദ്ധരംഗത്തിലാണ്. അദ്ദേഹം ഒരു നാടകീയകാവ്യം രചിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

ഒലേഗാ ബർഗോൾഡ്സ്

ലെനിൻഗ്രാഡ് നിരോധകാലത്താണ് ഒലേഗാ ബർഗോൾഡ്സ് എന്ന കവയിത്രി സുപ്രസിദ്ധയായിത്തീർത്ത് കട്ടികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള പുസ്തകങ്ങളും, അപ്പം ചില ഖണ്ഡകവിതകളും

രചിച്ചിരുന്ന ഈ കവയിത്രിയെ യുദ്ധത്തിന്നുമുമ്പ് കവികളും, കവിതയിൽ താല്പ്യമുള്ളവരും മാത്രമേ അറിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. നിരോധനകാലത്തു, ലെനിൻഗ്രാഡ് നഗരത്തിന്റെ ആത്മാവിനേയും ധീരോദാത്തതയും, സ്വപരവും, ഒലേഗാ ബർഗോൾഡ്സിന്റെ കവിതകളിലൂടെ മാനദണ്ഡിച്ചു. അവരുടെ പട്ടുങ്ങളിൽ നിരോധിക്കപ്പെട്ടതും പട്ടിണി ആക്രമിച്ചതും ചിന്തിച്ചിതറിയ ഇടിഞ്ഞുവെച്ചിത്തെയുമായ ലെനിൻഗ്രാഡിന്റെ ചിത്രങ്ങളുമുണ്ട്. “ഞങ്ങൾ ചെറുത്തുനില്ക്കും; ഞങ്ങൾതന്നെ വിജയിക്കും” എന്ന ലെനിൻഗ്രാഡ് പെരരന്റെ ദൃഢനിശ്ചയം ബർഗോൾഡ്സിന്റെ പട്ടുങ്ങളുടെ ഭാരോ പരിയിലും പ്രകാശിക്കുന്നുണ്ട്. ഇക്കാലത്തു അവർ എഴുതിയ ഏറ്റവും വിശിഷ്ടമായ കവിത “ഹെബ്രുവരിയിലെ ഡയറി” എന്നതാണ്.

ഇല്യ സെൽവീറോസി

ഇദ്ദേഹം ഒരു വൃദ്ധനാണ്; പക്ഷെ, അദ്ദേഹത്തിന്നു അനിതസാധാരണമായ ധൈര്യമുണ്ട്. ഈ വൃദ്ധനായ കവിവർണ്ണ പട്ടാളത്തിലെ ഒരു ഖണ്ഡനന്റെ ജനനമാണ്. രണ്ടു പ്രാവശ്യം വീരപരാക്രമങ്ങൾക്കായി അദ്ദേഹത്തിന്നു കീർത്തിമുദ്രകൾ ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. യുദ്ധത്തെ സംബന്ധിച്ച ധാരാളം കവിതകൾ അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, പട്ടുത്തിൽ “ഭീകരനായ ഇവാനെ” സംബന്ധിച്ച ഒരു ശോകപത്രിയുടെയായ നാടകം എഴുതുന്നതിനുള്ള സമയം പോകുകയുണ്ടായി അദ്ദേഹം കരസ്ഥമാക്കി.

കൊൺസ്റ്റാന്റിൻ സിമനോവ്

യുദ്ധകാലത്തെ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധനായ കവിയാണ് ഇദ്ദേഹം. സാഹിത്യവിദ്യാലയത്തിൽ നിന്നു ഉപവിപ്ലവങ്ങൾക്കുശേഷം ഇദ്ദേഹം ബിരുദവാങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടു ഭീമകവിതകൾ “മഞ്ഞിലെ യുദ്ധം,” “സർവോറോവ്”

എന്ന രണ്ടു പേരിലാണ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. കിപ്സിന്റെ ചില കവിതകൾ അദ്ദേഹം റഷ്യൻ ഭാഷയിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഒരു യുദ്ധലേഖകൻ എന്ന നിലക്കു സിമനോവ് വളരെയധികം പ്രഖ്യാതി നേടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. “ബറൻസ് സിൽനിന്നു കരിങ്കടൽ വരെ” എന്ന പേരിൽ യുദ്ധകഥകളടങ്ങിയ മൂന്നു പുസ്തകങ്ങൾ അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു യുദ്ധലേഖകനെന്ന നിലക്ക് കവി കണ്ടിട്ടുള്ള രംഗങ്ങളെ മുഴുവനും വിവരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട് “എന്നെ കാത്തിരിക്കുക” എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവഗീതം സുപ്രസിദ്ധമാണ്. ഇതു സോവിയറ്റ് യൂനിയനിൽ ഒരു നാടോടിപ്പാട്ടുപോലെ പ്രചാരം വന്നിട്ടുണ്ട്. യുദ്ധകാലത്തു വിരമ വിധേയരായ ദമ്പതികളുടെ സ്നേഹാർദ്ധ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ളതാണ് ഈ ഗീതം. യുദ്ധമുന്നണിയിലും പിന്നിലും ഇതു പാടിവരുന്നു. നോട്ടപ്പുസ്തകങ്ങളിൽ അവ പകർത്തിയെടുക്കപ്പെടുന്നു. കാമുകികാമുകന്മാർ കത്തയക്കുമ്പോൾ ഈ ഗീതത്തിലെ വരികൾ കൂടുകൂടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്.

മാർഗെറിറ്റ ആലിഗർ

സിമനോവിനോടൊപ്പംതന്നെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്ത ഒരു കവയിത്രിയാണ് അലിഗർ. യുദ്ധകാലത്താണ് ഇവരുടെ പ്രശസ്തിയും പൊങ്ങിയത്. “സോയ” എന്ന പേരിൽ ഇവർ രചിച്ച കാവ്യത്തിന്റെ ഇതിവൃത്തം മോസ്കോ വിദ്യാർത്ഥിനിസോയ കോസ്റ്റോ ഡെമൻസ്കയ ഫാസിസ്റ്റുകളാൽ നിർദ്ദയം വധിക്കപ്പെട്ട ചരിത്രമാണ് “സോയ”യുടെ കഥ ലോകത്തിലേക്കും സുപ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ഒന്നാണ്—ഈ കാവ്യത്തിന്നു അവർക്കു “സ്റ്റാലിൻ പ്രൈസ്” ലഭിക്കുകയുണ്ടായി.

കൂടാതെ പല ഭാവഗീതങ്ങളും ഇവർ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു നാടകീയ കാവ്യം എഴുതിവരുന്നുമുണ്ട്.

സ മ

(ജി. പി. ശങ്കരമംഗലം.)

(തുടർച്ച)

പോകട്ടെ; യുക്തമെന്നു ചിന്തിച്ചുവെക്കുകയും, ചാകട്ടെയാ മതിവിവിധം, ഇതന്നെമെന്താ? നീ, പക്ഷാപാതി പഴയ കരയേണ്ട, ഞാനും ഞങ്ങളും പ്രിയേ, തവഹിതൈകീ, പദാബ്ജം [സർ.]

ആ വാദചമ്പുയിലടങ്ങിയ തത്വമോത്തോ-
ത്താപാദചമ്പുവുമൊരുപോൽ വിറയാർന്ന തനപി-
തേ, ഭാരതപ്രിയസുതേ, ഭവതിഷ്ട ഹൃത്തിൽ-
തീ കാളിപ്പന്ന കഥകൾ മലനന്തറിഞ്ഞു?

‘നിപ്പൂർ’ പ്രതാപമതിയാൽ നിലവിടുപൊങ്ങും-
ഒപ്പുതെങ്ങാടക്കമറിയാതെ മിഴിച്ചു നോക്കി.
അപ്പൻ തുടർന്നു: “നവയൗവനമൗമാക-
മിപ്പൊൻതിടമ്പവിടെ, യാ വനവേടനെന്നോ,

അല്ലെങ്കിലും സുമുഖി; നിന്നദരശവൈര-
കുലിനവൻ വിവരമിടുക ശക്യമാമോ?
ഹൃദ്യപ്രഭാതമചിരം സുരഭിപ്രസൂനം-
കുലിൻ കഴുത്തിലണിയിപ്പതു കടുമല്ലേ?

ആരോമല്ലേ, തരുണസുന്ദരമായ നിൻ മൈ-
ത്താരോടു ചേർന്ന മധുരം മധു വാന്നിടാതെ,
വേരോടെഴും മമതയാലുഗ്രിഗ്മിച്ഛേൻ;
നേരേതിടം, പ്രിയതമേ, പ്രണയതപശ്രു-
[ൻ.]

മേശപ്പുറത്തു മധുഭാജനമൊന്നൊഴിച്ചും,
മീശത്തലപ്പു വിരലാൽ കടുത്തുപ്പിരിച്ചും
ആശപ്പെടുകിലിളകും കരളോടെ, കാമ-
വേശത്തിലത്തരുന്നിയെ ഭടന്മാറു പാത്താന.

ചിന്താശതക്കുടീതയായ്, എതിരാളി പാക്കിൻ-
ബന്ധാഭവസ്ത നിനച്ചതിതാത്തയായി
തൻ താലിന്ദന്മാരകനോടുകൂടുന്ന കോവ-
സന്താപ സമ്മിളിതമായുര ചെയ്തു സാധവി:

“കാക്കമ്പോളേ, ഹൃദ്യ ഭേദകമൊ കടുത്ത-
വാക്കിന്നിമേലിലൊളിഞ്ഞൊരുമെങ്കിൽ
മൂർഖപ്രഭോ, കഠിനമം തവഹൃത്തിനൊത്ത-
നാക്കിന്റെ ജീവിതമതേ നിമിഷത്തിൽ മാത്രം.

പാർത്തട്ടിലെൻ കലമഹോന്നതി, ഭാരതോദ്യീ-
കിത്തി പ്രതാപ, മതിലും സമരപ്രഭാവം,
ധൃതഗ്രധാന, ബത, നീയിവായൊക്കെ നന്നാ-
യോത്തിട്ടു വേണമിവളോടധികപ്രസംഗം;

വീരപ്രഭാവ മഹിതം രജപ്രതപംശോഭാരയ്യ-
ഭാരതമിതിൽ ജനിയാണൊരി ഞാൻ
ഭൂരിപ്രതാപനിധിയെൻ പ്രിയഭർത്തു ജീവ-
ചോരകളെങ്ങനെ നടക്കണമെന്നറിഞ്ഞോൾ.

എൻനാടു ഭാരതധരിത്രി, മഹത്വശക്തി-
പ്പൊൻ നാടു, ഞാനതിനെഴുന്നൊരു കൊച്ചുപുത്രി
ഇന്നാണു നീയധമ: ഭാരത കന്യമാർ തൻ-
സന്നാഹ വീകുമറിയുന്നതു നന്നു കാതും.

ധിക്കാരമത്രകഠിനം, പതിയെക്കരോരം-
‘ശിക്ഷാ’ ചെയ്യുമ്പലയിൽച്ചതിയാമരിച്ഛേൻ
സൽക്കാരവാക്കിലവളെ സ്വവശത്തിലാക്കുൻ
നിപ്പാണു, നീച; വഴിതെറി, ഫലംലഭിക്കും

ഉണ്ടേൻ കരത്തിലൊരുവാൾ, പതിയൊരകൻ
[മൈ-
തുണ്ടിക്കുവാൻ ശപഥമാർന്നു ധരിച്ചിട്ടു,
രണ്ടിലുപകുപ്പുമുയിരോടിനി നമ്മളൊന്നി-
ച്ചുണ്ടാകയില്ലവകവാസമറിഞ്ഞിടേണം.”

ചേലാഞ്ചലാൽ, മിഥമിത്ത മുഖത്തിലിനി-
റോലുന്ന സോപതമുകുളങ്ങൾ തുടച്ചുനീക്കി
ലോലാളകം കരതലാൽ ശരിയായൊതുക്കി-
ട്ടാലോലനിലമിഴിയാളൊരു വീപ്പുവിട്ടു.

ആശ്ചര്യകോപഭയസങ്കടചിത്തനയാ-
വാഗ്ദൈവപ്രകടനാധനമേറേ കൂപ്പൻ
ആക്രാന്തകാമവശനായ്, അരികത്തുനിൽക്കും
പോർക്കോലമാണുപയ്യ മൗലിയെയുറുപാത്താൻ.

“എന്തെന്തു! നീ വേറിടിക്കൊരുപെണ്ണ,
[ശുദ്ധ-
മന്ദഗന്ധമാനവർകളെ പഠിപ്പിച്ചു;
ചിന്തിച്ചുവോ, എവിടെ, യാതൊരു മുൻപിൽ
[നിന്നി-
യസ്വതപാദ, മധമേ, മതിയാക്കു വേഗം.

ഞാനാത്; വിശ്വമലിലും വിജയിച്ചിരിക്കും
സേനാനി; നീയബലയാമടിമെച്ചറക്കി,
ഹാ, നായ, കേസരിയോടായ് രണഭാവ, മോ
[ത്താൽ
ഈ ന്യായമെന്നഭവത്തിനു പുത്തനാത്ര;

ഇപ്പാരിടം മുഴുവന്നിന്നു നിറഞ്ഞുനിൽക്കും-
ജപ്പാന്റെ, ശക്തിയറിയാതെ പറഞ്ഞതെങ്കിൽ
അപ്പാവിയെന്നുകരുതാം; വിപരീതമം നിൻ
നിൻപോക്കിലെങ്ങനെ സമീപിച്ചു, കടുപ്പമേറും;

ആ, രാജസിംഹനെന്നി, നിൻപതി, യെൻ വി
[രൽക്ക-

പോരാത്തവൻ, പറയുന്നോ ബത നിന്റെ കാഴ്ച-
തീരാത്തനിൻ തലവിധിക്കു കളിപ്പുനീ, ഹാ-
പോരാത്തകാലമധമേ; തലവെട്ടിടും ഞാൻ.

നിന്നെക്കണക്കൊരു സമരസമന്തരം-
പെണ്ണങ്ങൾതൻ കടലെടുത്ത മടിയഖഡ്ഗം,
ഇന്നിപ്പൊഴും നിശിതമായ്, നിന്നൊരുമുറു-
മിന്നുന്നിതാ കരമിതിൽ കരണീയസജ്ജം.

എന്നാകിലും, മധുരമീനവയെഴുന്നും, നിൻ-
പൊന്നോടിടത്തുതന്നെ, കോമളിമാവിലാസം,
എന്നാശപോലരികിലീനില, യെന്നിതെല്ലാം
നിൻനാശകാലമതിനൊളൊരുമിളമേററി.

ഹാ, കടുമീ, മുഴുവശീതമെന്തിൽവെച്ചു-
നീപോറിക്കു കടുത്തൊരു വഹ്നികണ്ഡം
താരാധിനാഥവദനം തരുണാരുണാൻപോൽ
ചോരാഭയേതടുത്തു, ഞാൻ കരുതാത്തതത്രേ.

ഇന്നൊന്നുകിൽ—പിഴവൊക്കണമെന്നയാചി-
ച്ചൊന്നാശപോലിലിടയൊത്തുമിളിടേണം—,
നന്നെങ്കിലാമതു; വിരുദ്ധമനസ്സിയെങ്കിൽ
മിന്നൊന്നൊന്നെന്തിനൊടേറു മരിച്ചിടണം.

രണ്ടിക്കലൊന്ന്”, സുഭദ്രസാരമിതമോതി-
ക്കൊണ്ടുൾക്കടം കുപിതനായെഴുന്നേറു യോഗൻ
രണ്ടാർഭളാക്കി മുഖമല്ലമുയർത്തി; രോഷോ-
ഘൃണതാമസ്സു തുടർന്നു ചമഞ്ഞിരുന്നു,

“വാടാ, നീച”; വിടൻ കണ്ണിണകളാല-
[നിസ്സുലിംഗംവമി
ചിടാന്നിടിന തൻ കരാളകരവാളുഗ്രം
ചുറ്ററിപ്പുറം
സാഭോപം, ഭരതക്കുതിരികുചിതമാം
ശൗര്യപ്രഭാവത്തൊടാ-
മുന്മാരായോടടുത്തു സിംഹികസമം
സിദ്ധാന്തയാം സാധവിയാൾ.

“കിംകർത്തവ്യ” വിചാരമാർന്നു, യിരിച്ചു-
ജ്ഞാശപ്പെടുകത്തിനാൽ,
മങ്കത്തയ്ക്കിനെ മത്സരക്കളികളാൽ മാറാൻ
ശ്രമിച്ചു ഭടൻ,
തക്കുകനികണക്കണത്തുവാൾ തലയ്ക്കു
നനക്കേറ്റൊരം-
വകക്കേസരി മൈതമർന്നു മരണഭാരതാൽ
പരിഭ്രാന്തനായ്.

വെട്ടി രണ്ടിടി, മിന്നലൊന്നുവിലസി, ചോര-
സ്വരംപൊങ്ങി, ഹാ
മട്ടോലുംമൊഴിതൻ കരാളകരവാൾ രക്ത-
ത്തിലൊട്ടുമായ്,
ചുട്ടറോരു ഭൂജപ്രഭാവമതിനാൽ, കൂപ്പാഗ്ര-
ജീവൻഹരി-
ചൊട്ടേറെ ചരിതാത്മയായ്, മഹിതയാം, ശിക്ഷാ
ഗ്രയപ്പെണ്കൊടി.

താരാനാഥവേർന്നു, താരാഗണപൊട്ടി-
ചിരിച്ചു, ഭൂശം-
പാരാധാരകംതെളിഞ്ഞിളകി, യാനന്ദി
ച്ചു മന്ദാനിലൻ
പാരകെപ്പുരിതോക്ഷമാർന്നു, പുളകം പൊങ്ങും-
വടിക്കെങ്ങമാ
ത്താരാനാഥമുഖീ പവിത്രചരിതം പാടി-
കളിച്ചു ജനം.

പരസ്യംഗനതൻ മുഖത്തു നവമം-
മന്ദസ്മിതം പൊങ്ങവേ-
കിരളേണി, വിളിച്ചുരച്ചു “ഭരതക്ഷോണി-
തലം മുക്തമായ്”;
ജന്മത്തിൽഭടനാഥനേറേ മരണാൽ, സംഭ്രാ-
ന്തരാം ജാപ്തകാ-
രൊന്നിച്ചോടിയൊളിക്കയാൽ മണിപ്പുരാ
സത്തുക്കിയർന്നു, പരം.

തുംഗപ്രാഭവമോടുകൂടി സുബലമാം സൽ-
സഖ്യസൈന്യം തുട-
ന്നുകത്തികളരോക്ഷ ജാപ്തപടതന്നംഗം-
വിളക്കുന്നപോൽ
മങ്കത്തെമണിതൻ മനോജ്ഞചരിതം-
മാഹാത്മ്യമായ് ഭാരത-
പ്പെണ്കൾക്കുള്ള ചരിത്രപുസ്തകമതിൽ
തങ്കത്തിലാലേച്ചുമായ്

പേരാളം ഭരതോദ്യീ പെററ മഹി-
ഭാരതാങ്ങളേ! നിങ്ങൾ തൻ-
വീരവേശ മഹൽപ്രഭാവമിനിയും-
ധാരാളമായിങ്ങനെ,
പാരകെപ്പുളകോൽഗമം വിതറു-
മാറുഭാഗസുസ്സമം-
യാരാൽ സർജയവൈജയന്തികളായ്
പൊങ്ങട്ടെ! സന്ദംഗം!!

മദ്രാസ് ഗവണ്മെൻ്റ്

സർവ്വത മദ്രാസി ഭടന്മാർ

(എം. എസ്.)

(മദ്രാസ് ഗവണ്മെൻ്റ് ഇരയിടെ ബർമ്മ യുദ്ധരംഗം സന്ദർശിച്ച അവസരത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിനുള്ള അനുഭവ

ജനുവരി 3-ാംനാൾ.—ഞങ്ങൾ പതിനാലാം വയസുക്കാരെ എ.എ. ക്ല. വിൽ എത്തി. അപ്പോഴാണ് അക്രമം, യുദ്ധനഗരവും പിടിച്ചുവെന്ന സന്ദേശം വന്നു. അറിഞ്ഞു. വാസ്തവത്തിൽ ഞങ്ങൾ അവിടെ ചെന്നു അപ്പം അസൈക്രമ്യമുള്ള ഒരു സന്ദർശനമായിരുന്നു. മുന്നേ, മുന്നോട്ടു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഭക്ഷണത്തിനും മറ്റും ഞങ്ങൾ മേപ്പറ്റിയിൽവെച്ചായി സ്ഥിതിശീതകളെ കണ്ടിരുന്നു. പിറ്റേന്ന് രാവിലെയും മേപ്പറ്റി സന്ദർശിക്കുകയും, തലേന്നാൾ രാത്രി ഉണ്ടായ നേട്ടങ്ങളെയും സമര പുരോഗതിയേയും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു.

ജനറൽ ക്രിസ്റ്റിസൺന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ.

ജനുവരി 4-ാംനാൾ—ഞങ്ങൾ ഒരു ബീച്ച് ക്രാഫ്റ്റിലൂടെ ജനറൽ ക്രിസ്റ്റിസൺന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ എത്തി. മദ്രാസുകാരായ നമ്മൾക്കു അദ്ദേഹത്തെ കാണുകയും ചെയ്തു. രണ്ടു കൊല്ലം മുമ്പ്,

അദ്ദേഹം അവരുടെ വസതികൾ, വാഹകശാലകൾ, ഭക്ഷണശാലകൾ, നാടകശാലകൾ ഇവയൊക്കെ ചുറ്റി നടന്നു. ഭടന്മാർ വളരെ സന്തുഷ്ടരും ആഹ്ലാദചിത്തരായി കാണപ്പെട്ടു.

അവർക്കു നല്ല ഭക്ഷണവും, പുസ്തകങ്ങൾ, ഗ്രാമഫോൺ റിക്കോർഡ് കൾ തുടങ്ങിയവ വേണ്ടത്ര ഉണ്ടായിരുന്നു. വയർലസ്സ് സൈന്യകൾ വേണ്ടത്ര രന്നെ ഇല്ല.

ജടിയുൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന പയണിയർമാരെ ഗവണ്മെൻ്റ് വീക്ഷിക്കുന്നു

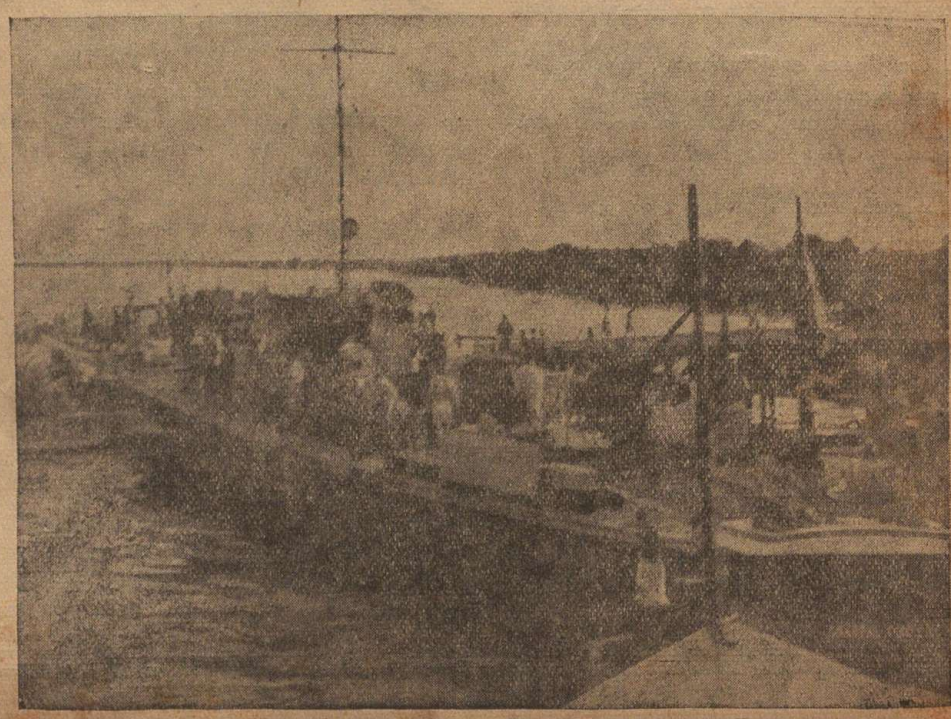

ജനറൽ ക്രിസ്റ്റിസൺ

ദക്ഷിണേന്ത്യയെ ജപ്പാൻ ആക്രമിക്കുന്നവർക്കും അതിനെ ചെറുക്കുന്നതിനുള്ള സംരംഭങ്ങൾ ചെയ്യുകയുണ്ടു് ഇദ്ദേഹം മദ്രാസിലുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവരെ ബർമ്മയിൽനിന്നു തന്നെ ആട്ടിതൂരത്തുന്നതിന്നു കോപ്പു കൂട്ടുന്നു. ആദ്യമായി, അക്രമം സ്വതന്ത്രമാക്കപ്പെട്ടു. ബർമ്മയുദ്ധരംഗത്തിലെ ഭക്ഷണം വളരെ വിശേഷപ്പെട്ടതായിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് കാരും ഇന്ത്യക്കാരായ പട്ടാളക്കാരെല്ലാം തന്നെ ഇതു ഞങ്ങളോടു തുറന്നു സമ്മതിച്ചു. ധാർമിക സംഘടനകൾ പട്ടാളക്കാർക്കുവേണ്ടി ചെയ്യു സേവനങ്ങളെയും സൗകര്യങ്ങളെയുംപറ്റി കമാണ്ടർ വളരെ യധികം സൂചിച്ചു പറഞ്ഞു.

പിന്നീട് ഞങ്ങൾ മദ്രാസി ജി. പി. ടി. കമ്പനികൾ സന്ദർശിച്ചു. അവിൽ, രണ്ടു കമ്പനികൾ മുന്നോട്ടു നീങ്ങുകയായിരുന്നു. തന്മൂലം അവരെങ്ങനെ കഴിയുന്നു എന്നതിന്നു പകരം, എങ്ങനെയാണു് കഴിഞ്ഞിരുന്നതു എന്നേ ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചുള്ളൂ. ഗവണ്മെൻ്റ് വർക്കർ, അവരുടെ സ്ഥിതികളു വളരെ സന്തുഷ്ടത പ്രദർശിപ്പിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി മുമ്പിൽ അണിനിരന്ന പ്രതിനിധികളോടും അദ്ദേഹം കുററയ്ക്കുവാനയ്ക്കു് പത്തുനൂറ്റാണ്ടു ചോദിക്കുകയും ക്ഷേമവിവരങ്ങൾ ആരായുകയും ചെയ്തു. ഗവണ്മെൻ്റ് അവരോടു്, നാം ചെയ്തും വെച്ചുമായ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നു അവരെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടുള്ള അഭിനന്ദനങ്ങളെപ്പറ്റിയും, പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റിയും പറയുന്നതിന്നു ഈ സന്ദർഭം ഉപയോഗിച്ചു. പിന്നീട്

ആർ.ഐ.എൻ. ഘടകങ്ങൾ അറാക്കാനിലെ മെയിബൺ ആക്രമിക്കുന്നതിന്നു പുറപ്പെട്ടുന്നു

ബർമ്മ രംഗത്തിൽ

രുടെ വീര്യപരാക്രമങ്ങൾ

ജി.)
ങ്ങളെയും, കാഴ്ചകളെയും, താഴെ കൊടുക്കുന്ന ലേഖനത്തിൽ തയ്ക്കത്താവ് സംക്ഷിപ്തമായി വിവരിക്കുന്നു.)

നാടക സഭകൾ

അവരുടെ ഏറ്റവും വലിയ ഉല്ലാസം നാടകങ്ങളാണ്. അവർക്ക് സ്വന്തമായ നാടക വേദികളുണ്ടായിരുന്നു. അവർക്കുവശ്യമായിരുന്നത് വമ്പിച്ച രംഗവിധാനങ്ങളും, കട്ടനും മറുമായിരുന്നു. നാടകക്കമ്പനികൾ യുദ്ധരംഗത്തു സന്ദർശിക്കുമെന്നു അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു; തന്നാൽക്കഴിയുന്നതെല്ലാം ഇക്കാര്യത്തിൽ ചെയ്യുമെന്നു ഗവണ്മെന്റ് ഉറപ്പു കൊടുത്തു.

ഇതന്നു ശേഷം ഞങ്ങൾ മദ്രാസ് സർവ്വേയ്ക്ക് മൈസൂർ സിൻഡ്രേറ്റ് കമ്പനി സന്ദർശിക്കുകയും, ആഫീസർമാരെ നയിച്ചു ചായ കഴിക്കുകയും ചെയ്തു.

ജനുവരി 5-ാം തീയതി രാവിലെ കമ്പതു മണിക്കു ഞങ്ങൾ കപ്പാലാങ്ങിൽ ഇറങ്ങി; മഞ്ജുലോവിലെ വലിയ തുറമുഖമാണിത്. ഇവിടെ ഗവണ്മെന്റ് ഇന്ത്യൻ പയണിയർ കമ്പനി പരിശോധിച്ചു. ഈ കമ്പനിയുടെ നായകത്വം

വഹിച്ചിരുന്നത്, 1944 ൽ യാതൊരു നഷ്ടവും കൂടാതെ ഇംഫാലിൽനിന്നു വന്ന ക്യാമ്പ് മാനോവ് ആ മിതന്നു.

ഗവണ്മെന്റ് പരിശോധിച്ച വിഭാഗത്തിലെല്ലാം തന്നെ യോദ്ധാക്കളോടു സ്വന്തമായി സംസാരിക്കുകയും, അവരുടെ ക്ഷേമവസ്തുക്കളെ ചോദിച്ചറിയുകയും ചെയ്തു. മദ്രാസ് സംസ്ഥാനം അവർമൂലം എത്രമാത്രം അഭിമാനിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, അവർ വില്ലേജ് അതിർത്തികളിലും, എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും സാക്ഷാത്കാരം അവരെപ്പറ്റി നല്ല കാഴ്ചയുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം മദ്രാസ് യോദ്ധാക്കളോടു പറഞ്ഞു. അവർ ചെയ്യുന്ന സവിശേഷതയ്ക്കുണ്ടെല്ലാവിധ അദ്ദേഹം പ്രശംസിക്കുകയും, ഔദ്യോഗികവും, അനൗദ്യോഗികവുമായ നിലയിലുള്ള മദ്രാസ്കാർ അവരുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ക്ഷേമത്തിലും എന്തും ചെയ്യുന്നതായിരിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞു. അവർ മറുനാട്ടിലായിരുന്ന കാലത്തു അവരുടെ കടുംബക്കേടമത്തിന്നു വേണ്ടതെല്ലാം തന്നെ ചെയ്തുപറഞ്ഞുവെന്നും അറിയിച്ചു.

മേയ് നിരകളിൽ

ഈ വിഷയം പിടിച്ച പ്രദേശങ്ങളിലും ധാരാളം മദ്രാസ് ഭടന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ പലരും യുദ്ധത്തിൽ ഹൃദയപൂർവ്വമായിരുന്നതിനാൽ എല്ലാം ഓരോരുത്തർക്കും മാനം സാധിച്ചിട്ടു.

അവരുടെ വിനോദശാലകൾ ഞങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു. ആ മദ്രാസ് പയണിയർമാർ ഗവണ്മെന്റ് നൽകിയ സ്വീകരണം അത്രമേൽ ഹൃദയമായെന്നായിരുന്നു. അവർക്ക് വിനോദത്തിനും ഉല്ലാസസൗകര്യങ്ങൾക്കുമായി കൂടുതൽ വല്ലതും വേണ്ടതുണ്ടോ എന്നു ഗവണ്മെന്റ് ചോദിച്ചതിന്നു അവർ ഹോക്കി വടികളും തബലകളും വേണമെന്നു പറഞ്ഞു. അവ നൽകുന്നതാണെന്നും ഗവണ്മെന്റ് പറഞ്ഞു.

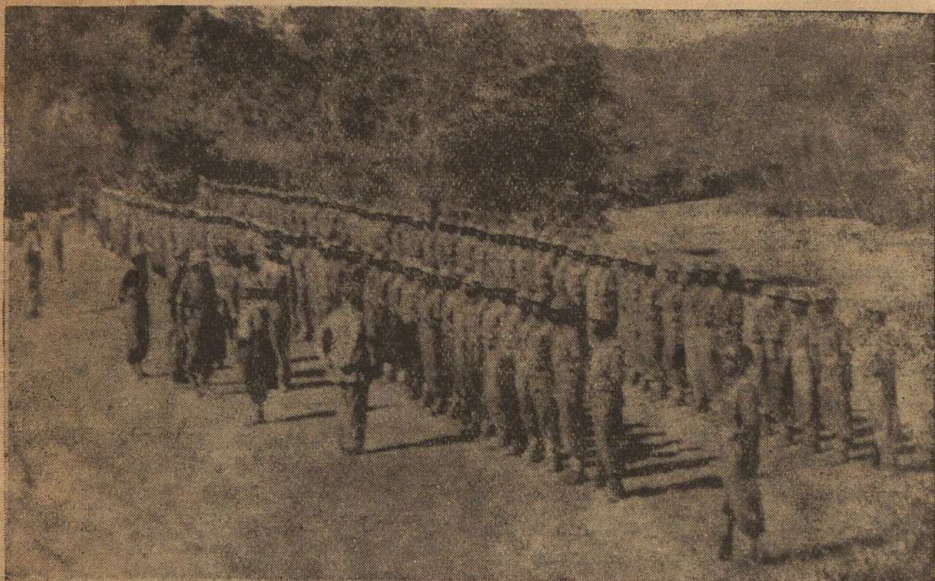
ഈ സംഘം മദ്രാസ് പയണിയർമാർ 1943 ഫെബ്രുവരി 20-ാം തീയതി മഞ്ജുലോവിൽ വെച്ചു യുദ്ധത്തിൽ ഏല്പിട്ടു. ടൂണൽസ് പ്രദേശത്തെ വിശുദ്ധമായ യുദ്ധവും അവർ കണ്ടു. മുന്നണിയിൽ പൊരുതുന്ന യോദ്ധാക്കൾക്കു സന്ദർശനരീതിയും, സാമാനങ്ങളും എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനായിരുന്നു അവരെ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്.

ജനുവരി 6-ാം തീയതി—വല്ലാത്തമഴ—ആറക്കാനിൽ മഴക്കാലത്തെ സ്ഥിതി എന്താണെന്നു ഇതു മൂലം ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. ചളിയിലൂടെ നടക്കാൻ സാധിക്കാത്തതിനാൽ, ആറക്കാരെ സ്ഥലം സന്ദർശിക്കുന്നതിന്നു സാധിച്ചില്ല. എന്നാലും, ജട്ടിയിൽ പണിയെടുക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം മദ്രാസ്കാരെയും, മദ്രാസ് ഇഞ്ചിനിയർമാരുടെ ഒരു വിഭാഗത്തെയും അദ്ദേഹം സന്ദർശിച്ചു. അതിനുശേഷം ഇന്ത്യൻ പോർട്ട് കാപ്പിറ്റേഴ്സിന് കമ്പനി സന്ദർശിച്ചു. അവർക്ക് വിനോദവ്യവസ്ഥകൾ അല്പം കുറവായിരുന്നു. അവർ തങ്ങൾക്കു തമിഴിലും, മലയാളത്തിലും ഉള്ള ഗ്രാമഫോൺ റിക്കാർഡുകളും, കഴിയുമെങ്കിൽ വയർലസ്സും ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. ആദ്യത്തെ ആവശ്യം ഏതായാലും സാധിച്ചിട്ടു കൊടുക്കുമെന്നു ഗവണ്മെന്റ് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. പിന്നീട് സന്ദർശിച്ചത് ആസ്സാമിയാണ്. ഗവണ്മെന്റ് എല്ലാ വാഡിലും ചെന്നു ഒരൊറ്റ മലിനാശിക്കാരനേയും അദ്ദേഹം കാണുകയുണ്ടായില്ല. പക്ഷെ, വാഡുകൾ വളരെ അധികം കഴിഞ്ഞു കിടന്നിരുന്നതുകൊണ്ട് പറയുന്നതിന്നു എനിക്കു സന്തോഷമുണ്ട്.

ജനുവരി 7-ാം തീയതി റോഡിലെല്ലാം ചളിയും മണ്ണും ആയിരുന്നതിനാൽ വിചാരിച്ച പോലെ ഞങ്ങളുടെ യാത്ര ശരിപ്പെട്ടില്ല. എല്ലാ കടൽക്കരയിലും 700 ൽ പരം മദ്രാസികൾ നിരന്നു നിൽക്കുന്നത് ഞങ്ങൾ കണ്ടു. അവർ ഇന്ത്യൻ ആർട്ടിലറിയും, സിഗ്നൽ കോറിലും ഉൾപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. അവരെ പരിശോധിച്ച ശേഷം, ഗവണ്മെന്റ് ജീപ്പിൽ ഏതാനേറുന്നിന്നു കൊണ്ട് അവരെല്ലാംതന്നെ പ്രസംഗിച്ചു. ഭടന്മാരെല്ലാം ഗവണ്മെന്റ് ചുറ്റും തിരിക്കുന്നതിന്നു കൂടി.

അവസാനം 500 ആർ.ഐ.എ.എസ്.സി. കാരെയാണ് പരിശോധിച്ചത്. അതിനുശേഷം, കോർ കമാന്ററെ നയിച്ചു ഭടന്മാർ കഴിച്ച ശേഷം ഞങ്ങൾ കൽക്കത്തയിലേക്കു പറന്നു. സന്ദർശനം വളരെ വിജയകരമായിരുന്നു—തങ്ങളുടെ നാട്ടിലേയും ചിട്ടിലേയും വർത്തമാനങ്ങൾ പഠിച്ചെടുത്ത ഗവണ്മെന്റ് കണ്ടുപിടാൻ ഭടന്മാർക്കുള്ള ആനന്ദം അനല്പമായിരുന്നു. തങ്ങൾ, അദ്ധ്വാനിച്ചിരുന്ന സന്തുഷ്ടതയുണ്ടെന്നുള്ള സന്ദേശമാണ് അവർ ഞങ്ങളോടു നാട്ടുകാർക്കു നൽകാൻ ആശിച്ചത്.

ഈ സംസ്ഥാനത്തിന്നു തീച്ചയായും അവരുടെ യുദ്ധസേവനത്താൽ, അഭിമാനിക്കാവുന്നതാണ്.

മദ്രാസ് സേനകളെ പരിശോധിക്കുന്നു

ഗവണ്മെന്റ് മേയ് നിരകളിലേക്കു പോകുമ്പോൾ ഉപയോഗിച്ച ജീപ്പ്

“നേരം അതിക്രമിക്കുന്നു”

(കെ. സി. കെ. പണിക്കർ.)

(അനന്തം)

തകിച്ചുപോകുന്നു രണരംഗത്തിലേ-
യ്ക്കുതിവേഗം നമ്മൾ കരിച്ചുപോകുന്നു.
ഇതെന്തു ജപ്പാന്റെ കരുതലുകളെ-
യ്ക്കിടമിടിയോ, മനോജ്ഞാദാരം?
ധരിച്ചതെന്തിന് ഭരണനടിയ്ക്കു-
ചെയ്ത രാജ്യമോ, മരുപുലോമോ?
പതഞ്ഞുപോയൊരു കൂട്ടരകുലപ്രഭു-
ചരിയരാമവരനിഞ്ഞുതില്ലെന്നോ?
മനോരാജ്യത്തിലി വിധത്തിൽ ജപ്പാൻകാർ
മനോജ്ഞാദാരം “ഭിവാസ്ഥപ്തം” കണ്ടു!
അനേകവക്തവ്യം രണരംഗത്തിനി-
ലന്നുവീരനായ് പൊരുതിയ നമ്മൾ,
കുറിയൊലിജാപ്പു കരഞ്ഞിനെ കണ്ടാൽ-

വിറച്ചുപോയൊരുമനവരോടു പാവം!
കരിച്ചുപോയവിൻ, പൊരുതവൻ, പോരിൽ-
ജയം വരിയ്ക്കുവാൻ, സഹജരെ നിങ്ങൾ!
പ്രതാപവീര്യം രജപത്രപ്പട-
പ്രതിചാരാത്മമായ് പൊരുതി നില്ക്കുന്നു.
രജപുത്താനന്തർ ഗഗനത്തിലവർ
വിജയകൂറുകൾ പറപ്പിക്കും ഭൂതം.
നിന്നും കടിക്കുവാൻ കഴിവും ‘കുക്കിരി’
യണച്ചതാഗ്രകൂപ്പട ഗമിക്കുന്നു.
ഗുരു നാനകന്തൻ വചനമാത്രയിൽ,
ഗുരു ഗോവിന്ദനെ സ്മരിക്കും നേരത്തിൽ,
ചുട്ടരകുലം തിളച്ചുകൊളം തന്നി-
ലടരാട്ടുന്നിരാ പ്രബലർ സിങ്കുകാർ.

പുക വമിച്ചിടും വലിയപീരങ്കി-
തകുത്തിടും സ്വരമവകു നിസ്സാരം.
ഉയർന്ന മറുകുളയത്തിങ്കൊണ്ടുതാ-
ഭയാനകം പത്താൻ പടകൾ പോകുന്നു,
ഭയങ്കര മജ്ജിത മഹാമനയും
അന്നിനിരക്കുന്നു രണഭൂമിത്തലമേ:
പെരിയത്തോട് നാം നദിക്കും ചുറ്റിലായ്
തെരുതെരെ പാലം പണിയും സാക്ഷ്യം സും
ധിക്കുന്നയിൽ ഭയം ഭയകലശതെ
വികുലമേശാതെ, പടകു തന്റായ്;
വരസഭവേ, പോകാമടക്കും തന്നിൽ
പൊരുതവൻ നേരമതിക്രമിക്കുന്നു.
(ശ്രീഭം)

ഏകാകനാടകം

“നേഴ്സ്”

(എൽ. ഭവാനി കുഞ്ഞമ്മ, മാവേലിക്കര.)

(ഉടച്ച)

രംഗം IV

(ജനറൽ നിരായയോടെ ആഫീസ്സ് മുറിയിൽ അങ്ങോട്ടിങ്ങോട്ടും ഉലാത്തുന്നു. മുന്നാമത്തെ രംഗത്തിന്നുശേഷം ഒരു യുദ്ധം കഴിഞ്ഞു.)

ജനറൽ (സ്വഗതം): ഒരു മാറ്റവും ഞാൻ കാണുന്നില്ല. ഈ സഖ്യഭടന്മാർ ഒരു തരം മായാവികളാണ്. അവർ കാട്ടിലും മേട്ടിലും, കുന്നിലും, ചതുപ്പിലും ഒരുപോലെ പോരാടുന്നു. നമ്മുടെ സൈന്യങ്ങൾ പട്ടിണി കിടന്ന മരിക്കുമ്പോൾ അവർ വേണ്ടവണ്ണം ഭക്ഷിച്ചു മരിക്കുന്നു. ആയുധസാമഗ്രികൾ എപ്പോഴും വിതരണം ചെയ്യുന്നതിന്നു അവർക്കു കറുപ്പു മിശ്ര. (വീണ്ടും അസഹ്യഭാവത്തിൽ) നമ്മുടെ അധീനതയിലുള്ള ബന്ധുക്കൾ ഭാഗങ്ങളിലുള്ള ജനങ്ങൾ പാലും അവർക്കു രഹസ്യമായി വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. ടോക്കിയോയിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന അപകുലാണെങ്കിൽ അതിഭയങ്കരം. ശത്രുപീഡയനുഭവിക്കുന്ന നമ്മുടെ നട്ടുകാർ തന്നെ നമ്മെ പറ്റിക്കുന്നു. ഈ വിഷമസന്ധിയിൽ എന്തു ചെയ്യണമെന്നറിയുന്നില്ല നമ്മുടെ അധീനതയിലുള്ള ഭടന്മാരുമായി സഖ്യശക്തിക്കു കീഴടങ്ങിക്കൊള്ളണമല്ലോ? എന്നാൽ ഒരു വിഷമം! ലോകം നമ്മെ വെറുത്തുകൊള്ളുന്നു. അവർ നമ്മെ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.

(ഒരു ഭടൻ പിന്നിലും നേഴ്സ് മുറിച്ചുമായി പ്രവേശിക്കുന്നു. നേഴ്സ് ബന്ധുക്കാരായ സ്ത്രീകളുടെ വേഷം.)

ഭടൻ: സർ, ഇവർ ഇന്നു രാവിലെ മുതൽ നമ്മുടെ ക്യാമ്പ്നു ചുറ്റും പതുങ്ങിപ്പിടയ്ക്കി നടക്കുന്നു. നമ്മുടെ സാമ്പത്തികങ്ങളെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധമായി അറിയുന്നതിന്നാണ് ഇവർ ശ്രമിക്കുന്നത്. ഇവർ സഖ്യസൈന്യത്തിലെ സി.ഐ.ഡി. ആണെന്നു തോന്നുന്നു.

നേഴ്സ് (ജനറലിന്റെ നേരെ നോക്കി ശ്രംഗാരം അഭിനയിച്ചുകൊണ്ടു): സർ, ഞാൻ സി.ഐ.ഡി. യും മറ്റുമല്ല. ഈ നാട്ടുകാരിയാണ്. ഊയാൾ പറയുന്നതിൽ യാതൊരുതർക്കവുമില്ല.

ജനറൽ (നേഴ്സിന്റെ സൈന്യവും നയനങ്ങൾമാറ്റും അസ്വഭവിച്ചു നോക്കി ആഘാതപ്പെട്ടു): നേഴ്സിനെ കൊണ്ടുവന്ന ഭടനെയും വസന്തത്തിന്റെ കാമരുകാരൻ ഭടനെയും നോക്കി നിങ്ങൾ വെളിയിൽ പൊയ്ക്കാവുന്നില്ല. ഞാൻ വെളിയിൽ എപ്പോഴും

ഏകിലും വന്നതിനുശേഷം, ജയിൽ മുറിയ്ക്കിക്കൊടുത്തു അകത്തുവന്നാൽ മതി. ഞാൻ ഇവിടെയുള്ളപ്പോൾ തടവുകാരൻ കടന്നു കളയുമെന്നു ഭയപ്പെടുന്നു. ഉം, പോകുന്നു. (ഭടന്മാർ പോകുന്നു.)

ജനറൽ (നേഴ്സിനോടു): അടുത്തു വരൂ. സൈന്യത്തെ ആസ്വദിക്കുവാനുള്ള സുഖം ജപ്പാൻകാർക്കു ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞുകൂടെ?

നേഴ്സ് (പ്രണയംനടിച്ചു): അറിയാം. അതു കൊണ്ടല്ലേ ഞാനിവിടെ വന്നത്? (അടുത്തു ചെല്ലുന്നു.)

ജനറൽ: ഇരിക്കൂ. (അടുത്തുകിടന്ന കസേരയിൽ നേഴ്സിരിക്കുന്നു.) യുദ്ധസംബന്ധമായ ചുമതലകളിൽ ഇടപെട്ടു മനമുരുകിയിരിക്കുമ്പോൾ ഭവതിയെപ്പോലെയുള്ള സൈന്യ ധാമങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം വിചലിപ്പിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്.

നേഴ്സ്: അങ്ങയുടെ സുഖവ്യക്തതകളും എന്റെ സഹകരണമൂലം എന്നേക്കുമായി മാറുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ജനറൽ: നീ ഒരു ഭവോകസുന്ദരിയാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള ആകാരസൗകൃധം ജപ്പാനിൽ വളരെ വിരളമായേ കാണാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. (ജനറൽ ഒരു അൽമാർ തുറന്നു രണ്ടു കപ്പി മദ്യമെടുത്തു മേശപ്പുറത്തുവെക്കുന്നു.) ഇതു കിറെ ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളൂ. വിശേഷപ്പെട്ട മദ്യമാണ്.

നേഴ്സ് (വിസ്മയിതയായി): ക്ഷമിക്കണം. ബന്ധുക്കാരായ സ്ത്രീകൾ മദ്യപാനം ചെയ്യുകയില്ല.

ജനറൽ: ഇന്നുമുതൽ എന്റെ കാമന, ഒരു ജപ്പാൻകാരിയാണ്. അപ്പം കടിക്കൂ. വളരെ ഉന്മേഷമുണ്ടാകും.

നേഴ്സ്: എനിക്കു മദ്യം കടിച്ചു ശീലമില്ല. ക്രമേണ ശീലിച്ചുകൊള്ളാം. (നേഴ്സ് ഒരു ചെറിയ പാത്രത്തിൽ കുറേയ്ക്കു പകർന്ന് ജനറലിന്നു കൊടുക്കുന്നു.)

ജനറൽ (കിറെ മദ്യം ഉപയോഗിച്ചശേഷം): ഭവതിക്കു നൃത്തം പഠിപ്പിച്ചുതന്നോ.

(നേഴ്സ് ഇന്ത്യൻ രീതിയിലുള്ള നൃത്തം ചെയ്യുന്നു. അവളുടെ നൃത്തത്തിൽ മതിമറന്നു ജനറൽ മദ്യം മുഴുവൻ കുടിക്കുന്നു. വെളിയിൽ സഖ്യസേനയുടെ പീരങ്കികളുടെയും നോക്കുകളുടെയും ഭയങ്കരശബ്ദത്തോടുകൂടിയ ജപ്പാൻ ഭടന്മാരുടെ ഭീനഭോജനം തുടരുന്നതുകേൾക്കുന്നു.)

കുന്നു. നേഴ്സ് നൃത്തത്തിന്നും പാട്ടിന്നും കൊഴുപ്പു കൂട്ടുന്നു. മദ്യപാനത്താൽ ഉന്മത്തനായ ജനറൽ യാതൊന്നും അറിയാതെ നേഴ്സിന്റെ ശരീര സൗന്ദര്യത്തിൽ മാത്രം ലയിച്ചു ഇരിക്കുന്നു. അവൾ സാരികിടയിൽ ഒളിച്ചു വെച്ചിരുന്ന പിസ്റ്റൽ പെടുന്ന എടുത്തു ജനറലിന്റെ മറിയിൽ ലക്ഷക്കി വെടിവെയ്ക്കുന്നു. ജനറൽ ഭയങ്കരഭോജനത്തോടെ വീഴുന്നു. വെളിയിൽ നിന്നിരുന്ന പരാവകാരൻ കാടിയെത്തുന്നു. അപ്പോൾ നേഴ്സിന്റെ രോക്കിന്നു ഇരയാകുന്നു. നേഴ്സ് ജയിൽ മൂറുന്ന് വസന്തത്തെ പൊളിച്ചിരിക്കുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് പതിനാലാം പടയുടെ ക്യാമ്പ്നും ഏതാനും ഭടന്മാരും വിജയശ്രീലാളിതരായി ജനറലിന്റെ ആഫീസ്സ് മുറിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. നേഴ്സിനെയും വസന്തത്തെയും, നേഴ്സിന്റെ ഐടിയേററു മരിച്ചവരുടെ പ്രേതങ്ങളെയും നോക്കി അല്പനേരം നിന്ന ശേഷം:

ക്യാമ്പ്നർ: (നേഴ്സിന്റെയും വസന്തത്തിന്റെയും അടുത്തുചെന്ന കേക്ക് ഫാൻറ് ചെയ്ത്) വസന്തം! നീ മരിക്കുവോയി എന്നു നാം വിചാരിച്ചു.

വസന്തം: സർ, ഞാൻ മരിക്കുമായിരുന്നു. ആ ഏകാന്തത എന്ന് ഇന്നു ധരിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ നേഴ്സ് എന്നെ രക്ഷിച്ചു.

ക്യാമ്പ്നർ: നേഴ്സ്, ഭവതി വസന്തത്തെ രക്ഷിച്ചു. ഇവിടെ നടന്ന സംഭവങ്ങളെല്ലാം ഈ കാഴ്ചകൾക്കൊണ്ടു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു ടോക്കിയോയിൽ നാം നമ്മുടെ പതാകകൾ പറപ്പിക്കുമ്പോൾ എന്റെ വസന്തവും നേഴ്സും അതിൽ പങ്കുകൊള്ളരുതെന്ന് കരുണാനിധിയായ ഈശ്വരൻ വിധിക്കുകയില്ല. ഭവതിയുടെ ബുദ്ധിശക്തിയെയും ധൈര്യത്തെയും ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ഞാനു ഇന്ത്യൻ സ്ത്രീകളുടെ ധൈര്യത്തെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടേയ്ക്കൊന്നുമില്ല. ഇന്ന് അതു നേരിൽ കണ്ടറിഞ്ഞു. ഭവതിയാണ് യഥാർത്ഥ ഭാരതസ്ത്രീ.

(വസന്തത്തിന്റെ കൈകളെയും നേഴ്സിന്റെ കരങ്ങളെയും ചേർത്തുപിടിച്ചുകൊണ്ടു) വസന്തം! ഇന്നു നിങ്ങളൊരു പീരതരുണി. സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളൂ. നിങ്ങളെ ജഗദീശ്വരൻ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. നിങ്ങളുടെ ഭാരതസ്ത്രീത്വം ശോഭനമായിരിക്കട്ടെ.

(ഭടന്മാർ ചിയേഴ്സ് വിളിക്കുന്നു.)
(കുട്ടൻ.)
ശ്രീഭം.

ചെറുകഥ

ബാലേട്ടൻ വന്നു!

(ബാലകൃഷ്ണൻ)

“ജാറു! നീ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ ബാലേട്ടൻ അങ്ങനെ ചെയ്യുമെന്നു? നിനക്കറിയില്ല: ബാലേട്ടൻ എന്നോട് എന്ത് സ്നേഹമായിരുന്നു വെന്നോ. ഫാ! ആങ്ങൾ തമ്മിൽ അവസാനം വേർപിരിഞ്ഞു ആ ദിവസം! എനിക്കുതോന്നി ചിറ്റാൻകൂടി വയ്തു!” പത്താം താഴെക്കിടന്നിരിക്കാൻ പറ്റാത്തു. അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. അവൾ തുടർന്നു: “ആൻ ബാലേട്ടന്റെ മുമ്പിൽ വിളക്കു കൊളുത്തുകയായിരുന്നു. ഒരാളെന്നി സമയമായിരുന്നില്ല; അപ്പോഴാണ് അവർ കോണി കയറി വന്നതു. ഒരായിരം വികാരങ്ങൾ അവരുടെ മുഖത്തു നിഴലിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ആ പുതുവെളിച്ചത്തിൽ എനിക്കു തോന്നി. കിഴയിൽനിന്ന് ഒരു ലക്ഷോടടുത്തു മേശമേൽ എറിഞ്ഞു അവർ ചാരുകസാലമേൽ മലർന്നുകിടന്നു. നെറ്റിയിലെ വിയപ്പു തുളികൾ തുടച്ചുകൊണ്ടു അവരെ നോക്കി ചോദിച്ചു. ‘പത്താം! മുത്തശ്ശിയെവിടെ?’ എന്ന്. ‘ഉം, എന്തേ? അവർ കുളിക്കുകയായിരിക്കും’ ആൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. ഒരു ചെറുപുഞ്ചിരി ആ മുഖത്തെ കൂടുതൽ മോഹനമാക്കിത്തീർത്തു. അവർ എന്റെ മുഖത്തു വീണ്ടും നോക്കി; എന്നിട്ടിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ‘ഫേ! വിശേഷിച്ചൊന്നുമില്ല. നീ ഇതൊന്നു വായിച്ചുനോക്കൂ!’ ആ ലക്ഷോട്ടു എന്റെ നേക്കു നീട്ടി. അതൊന്നായിരിക്കാം എന്നു ആൻ സംശയിച്ചു. ആൻ വായിച്ചു നോക്കി. ‘മി. കെ. ആർ. ബാലചന്ദ്രനെ മിമിട്ടറിയിൽ ഒരു കമ്മിക്കണൻ പ് കാപിസരായി തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നും ഉടനെ ഹാജരാകണമെന്നും’ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പത്രിയായിരുന്നു അതു. ആൻ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. ബാലേട്ടൻ എന്നെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആൻ ജനലിൽ കൂടി പുറത്തേക്കു നോക്കി. അസ്ഥമനസ്സുടൻ ചെങ്കുതിരുകൾ എന്നെത്തലോടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആൻ എത്ര നേരമാണ് അങ്ങനെ നിന്നതെന്നറിഞ്ഞില്ല. രണ്ടു പരുപരുത്ത കരങ്ങൾ എന്റെ ചുമലിൽ വീണു. ആൻ ഞെട്ടിയുണർന്നു; അതു ബാലേട്ടന്റെ നൊമ്പരമായിരുന്നു. അയാൾ കൊല്ലമായിട്ടു അന്നുചുറ്റുമായിട്ടാണ്, ജാറു, ബാലേട്ടൻ എന്നെ തൊട്ടെന്നതു. ആൻ ലജ്ജിച്ചുപോയി. ബാലേട്ടൻ പറഞ്ഞു: ‘പത്താം! നീ എന്തെ ഒന്നും മിണ്ടാത്തതു? ഒന്നിങ്ങോട്ടു നോക്കൂ! വൃസനിക്കുവാ നൊന്നുമില്ലല്ലോ!’

‘ഇതെന്തിനുള്ള പുറപ്പാടാണ്?’ ആൻ വികിറിക്കി ചോദിച്ചു. ‘പുറപ്പാടോ!—ഇതു പുറപ്പാട്—ഇതു എന്റെ കാമനയുടെ—അല്ല നമ്മുടെ, ജീവിതം പരിപൂർണ്ണമാക്കുവാനുള്ള പുറപ്പാടാണ്. ബാലേട്ടൻ വലിയൊരാൾ സറായി വരുന്നതു പത്തത്തിനടിമാനകരമല്ലേ? അന്നു എന്നെ ഒരു ഗ്രാമീണ യുവാവായിട്ടല്ല, അറിവിന്റെയും അന്തസ്സിന്റെയും ഒരു പ്രതിരൂപമായിട്ടാണ് എന്റെ കാമന കാണുക! എന്റെ ജീവിതം ഒരു നല്ല പട്ടിക തിരിയുമ്പോൾ അതിന്നു പത്തത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണസമ്മതം എനിക്കുതോന്നുവശ്യമാണ്. മുത്തശ്ശിയെക്കൊണ്ടു സമ്മതിപ്പിക്കാം, ഈ കണ്ണുനീർകണങ്ങളാണ് എനിക്കു കാണുവാൻ വഴുത്തതു.’ ആൻ ബാലേട്ടന്റെ മുമ്പിൽ ചാരികിടന്നു. ‘എനിക്കുതോന്നാത്തതു?’ ആൻ പിന്നെയും ചോദിച്ചു. ആ കൈകൾ എന്റെ കവിൾത്തടത്തെത്തലോടി. ഞങ്ങളുടെ മുഖങ്ങൾ തമ്മിലിടഞ്ഞു. ഒന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യം അന്നാണ് ബാലേട്ടൻ എന്നെ ചുംബിച്ചതു. എന്റെ ശരീരം കോരിത്തരിയെന്നതുപോലെ എനിക്കു തോന്നി. കണ്ണുനീർ തുടച്ചുകൊണ്ടു അവർ പറഞ്ഞു: ‘തകുത്തിനു ആനില്ലേ? ബാലേട്ടൻ നിന്നെ എന്നും മറക്കുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിച്ചോളൂ. യുദ്ധംഗത്തിലായാലും സുഖ നിരയിലായാലും എന്റെ കാമനയുടെ രൂപം

എല്ലായ്പ്പോഴും എന്റെ മനസ്സിൽ പ്രതിഫലിച്ചു കൊണ്ടുയിരിക്കും. അതു മതി എനിക്കു ഉത്സാഹവും ഉണർവും നൽകാൻ; പത്താം! മുത്തശ്ശിയോടു വിവാഹം പറയട്ടേ, നമുക്കു താഴെത്തക്ക പോകാം.’ അതിന്റെ പിന്നെ ദിവസമാണ് ജാറു! ബാലേട്ടൻ ഉദ്യോഗത്തിന്നു പോയതു. എനിക്കുപ്പോഴും ഉറച്ച വിശ്വാസമുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ ജീവിതം സുഖപൂർണ്ണമായിരിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ അതഃകരണം എന്നോടു പറയുന്നതു. ജാറു! മുത്തശ്ശി വരുന്നുണ്ട്. ആൻ പോകട്ടേ!”

* * * *

സുപ്രസിദ്ധമായ കോലോത്തു തറവാട്ടിലെ ഏകസന്താനമാണ് ബാലചന്ദ്രൻ. അച്ഛനും അമ്മയും ചെറുപ്പത്തിലേ മരിച്ചുപോയ ഒരു കൊച്ചുകുഞ്ഞ്. പത്താം ബാലചന്ദ്രന്റെ അമ്മാന്റെ മകളാണ്. സിങ്കപ്പൂരിൽ ഉദ്യോഗമായിരുന്ന അമ്മാന്റെ യാത്രാരം വിവരമില്ലാത്തതു അഞ്ചാറു വർഷമായി. മുത്തശ്ശിയാണ് കുട്ടികളെ വളർത്തിയതു. തറവാട്ടിന്റെ മുമ്പിലും പാരമ്പര്യവും നിലനിൽക്കുന്നതിൽ മുത്തശ്ശിക്കു ഒരു പ്രത്യേക വാസനയുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് അവർ ചന്ദ്രനെ ബി.എ.വരെ പഠിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചതു. കോരിച്ചൊരിയുന്ന മഴയിലും ബാലേട്ടന്റെ റെയണിയിൽ കട ചൂടി പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോകുക പത്തത്തിന്നൊരു രസമായിരുന്നു. അഞ്ചാം ക്ലാസ്സിലെ മുട്ടിമുട്ടിക്കനായ കുട്ടി എന്ന സ്ഥാനം അവനാണുള്ളതെന്നു വാർകറിയും. കളിയിലും അവൻ അതിവിരുന്നായിരുന്നു. എന്താ പത്തു വന്നാലും കൂസാത്ത ഒരു സ്വഭാവമാണ് അവന്റെ. അവന്റെ പാരമ്പര്യം അത്ര മെച്ചമായിരുന്നുവെന്നു അവന്നറിയാം. രാത്രികാലങ്ങളിൽ മുത്തശ്ശി പറയാറുള്ള അവരുടെ തറവാട്ടുചരിത്രങ്ങൾ അവൻ കേട്ടി

ട്ടുണ്ട്. “അതു ഒരു നൂററമ്പതു കൊല്ലമായി. ഇംഗ്ലീഷുകാർ വരുന്നതിനുമുമ്പായിരുന്നു. വലിയമ്മാമന്റെ കാലമാണ്. അന്നു കോവിലകത്തെ പടത്തലവനായിരുന്നു അവർ. ഒരു ദിവസം രാത്രി കോയമ്പത്തൂരിൽനിന്ന് വരുമ്പോൾ, പാലക്കാട്ടു ചുരത്തിൽവെച്ചു വലിയമ്മാമനെ ശത്രുകൾ വളഞ്ഞു. അമ്മാമനും കായ് സ്ഥൻ കിട്ടിയപ്പോൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. കൂരാകൂരിരുട്ടും; കറേഴ്സ് മഴ പെയ്യുന്നുമുണ്ടായിരുന്നു. കിട്ടിയപ്പിന്നെ പറഞ്ഞുപോലും തമ്പുരാൻ ആ ചുട്ടുവെളിച്ചത്തിൽ നരസിംഹത്തിനെപ്പോലെയാണെന്നുവെന്ന്. പതിനഞ്ചു വട്ടം കൂറന്താരെയോണ് അന്ന് പാലക്കാട്ടു ചുരത്തു വെച്ചു അമ്മാമൻ കൊന്നൊടുക്കിയതു. ചോര പുറപ്പെട്ടു വാളുകൊണ്ടു കോവിലകത്തു ചെന്നു വന്ദിതപ്പോൾ തമ്പുരാൻ കല്പിച്ചു സമ്മാനിച്ചതാണ് സ്വർണ്ണപ്പിടിയുള്ള കറവു. ആ നാലു ചിറേറനിക്കുണ്ടുള്ള. അതു ശൈശവമുളിപ്പാലായിരുന്നു അന്നുള്ള പാൽ.” എത്രയോ പ്രാവശ്യം അവർ കേൾക്കാനുള്ള വീരചരിത്രങ്ങളുടെ ഒരംശം മാത്രമാണിതു. വീണ്ടു പൈതൃകങ്ങളുടെ മുമ്പു ഭയത്തിൽ കുത്തിവെക്കുവാൻ ഇതു നല്ലൊരു രാഷ്ട്രധാരയായിരുന്നു കാലം അങ്ങിനെ പോയിക്കൊണ്ടുയിരുന്നു. ഉദ്യോഗത്തിന്നു ക്കാമമുള്ള ഒരു ദുർഘടഘട്ടത്തിലാണ് ചന്ദ്രൻ ബി.എ. പാസ്സായതു. പത്തം മെട്രിക്സ് ലേക്കു പാസ്സായതിനുശേഷം പഠിപ്പി നിർത്തി. വലിയൊരുത്തരവാദിത്വമുണ്ടായിരുന്നു ഇന്ന് ബാലചന്ദ്രന്. സ്കൂൾ ജീവിതത്തിലെ ആ ആശാദികളെപ്പോലെ എന്തൊക്കെയായിരുന്നു! കോമളരും അജാനബാഹുവുമായ ബാലചന്ദ്രനെ കാണുമ്പോൾ പണ്ടെന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത ഒരു രസവിശേഷം തന്റെ മനസ്സിൽ കൂടി കടന്നുപോകുന്നതുപോലെയാണ് പത്തത്തിന്നുണ്ടാവപ്പെടാൻ. അവളുടെ റൂറിയം എന്തോ ഒന്നിന്നു വെറുക്കുകയാണ്. പണ്ടത്തെപ്പോലെ സംസാരിക്കുന്നതും ചിരിക്കുന്നതും ആരാനും കണ്ടാൽ മോശമാണെന്നു മകിപ്പോഴറിയാം. ഉദ്യോഗമില്ലാത്ത അവയുക! അതു ചന്ദ്രനു കണ്ണുഹമായിരുന്നു. പിന്നെ അവന്റെ ആ കലിനപരമ്പരയെ നിലനിർത്തേണ്ട കടമ

സുപ്രസാദ് ലീഡർ

ആർ. രാജാറാം

(എ. എ. എഫ്. സുപ്രസാദനെ നയിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ മദ്രാസ് കാരൻ.)

ആസ്സാമിൽ ഒരു വിമാനവിഭാഗത്തിലെ ഹൈപ്പർ കമാണ്ടറായിരുന്ന മദ്രാസ് കാരൻ ആർ. രാജാറാമനെ ഒരു സ്വപ്രസാദ് (വിമാനസേനാവിഭാഗം) നായകനായി ഉയർത്തിയെടുത്തു. ഒരു ഐ.എ.എഫ്. വിഭാഗം നയിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ മദ്രാസ് കാരൻ ഇദ്ദേഹമാണ്.

രാജാറാം 1917-ൽ മധുരയിൽ ജനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് ഇന്ത്യൻ സർവ്വീസ് ഇഞ്ചിനീയർമാരിലൊരാളായിരുന്ന റാവു ബഹദൂർ ബി. എസ്. രാമസ്വാമി അയ്യരാണ്. 1939 സെപ്തംബറിൽ അദ്ദേഹം എ. എ. എഫിൽ ചേർന്നു. ഒരു നിരീക്ഷകനായി ആദ്യം പരിശീലിച്ചു. ഒരു നാവികഗവേഷണ വിനിമയ വൈമാനികനായും പരിശീലനം നൽകി. അദ്ദേഹം ഇന്നു നേതൃത്വം വഹിക്കുന്ന ആ റിദാഗത്തൽ രാജാറാം ചേന്നു 1943 ഡിസംബറിലാണ്. എ.എ.എഫിൽ ചേരുന്നതിനു മുമ്പു അദ്ദേഹം ഒരു സിവിലിയൻ വൈമാനികനായിരുന്നു.

വഹിക്കുന്ന ആ റിദാഗത്തൽ രാജാറാം ചേന്നു 1943 ഡിസംബറിലാണ്. എ.എ.എഫിൽ ചേരുന്നതിനു മുമ്പു അദ്ദേഹം ഒരു സിവിലിയൻ വൈമാനികനായിരുന്നു.

അവനില്ലേ? അവസാനമാണ് അയാൾ പട്ടാളത്തിൽ കരോഹിസരായി ചേരുവാൻ തീരുമാനിച്ചത്. പട്ടാളത്തിൽനിന്ന് ബാലചന്ദ്രന്റെ എഴുത്തു കൂടുകൂടെ വരാറുണ്ട്. അതിൽ “പരമത്തിന് സഖാരനെയെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു” എന്നോ “എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട അനേകങ്ങൾ പരമത്തോടു പറയണം” എന്നോ ഉണ്ടാവാതിരിക്കുകയല്ല. അയാൾക്കു നല്ലവണ്ണമറിയാം തനിക്കു കണ്ടെത്തുന്നതും വായിക്കുന്നതും പരമാർത്ഥതയുടേതാണ്. പക്ഷെ മുത്തശ്ശിക്കു അങ്ങിനെയല്ലാതെ എഴുതുവാൻ പാടുണ്ടോ? മാസങ്ങൾ കറേ കഴിഞ്ഞുപോയി. ആയിടക്കാണ് അയാൾ പക്ഷത്തെ നാരായണ മേനവൻ പറഞ്ഞത്: “ദേവനാഭപുരം വില്ലെജിലെ ലഫ്ടനന്റ് മി. ബാലചന്ദ്രൻ, യുദ്ധരംഗത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച അസാധാരണ ധീരതയ്ക്കും ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യത്തിനും വിക്ടോറിയ ക്രോസ്സ് എന്ന ബഹുമതി മുദ്ര കിട്ടിയ”തായി അയാൾ ‘ഹിന്ദു’ പേപ്പറിൽ കണ്ടുവെന്നാണ് പറഞ്ഞത്. കൂടെ അയാളുടെ ഫോട്ടോയുമുണ്ട്. മുത്തശ്ശിക്കും പരമത്തിനുമുള്ള സന്തോഷം പറഞ്ഞറിയിക്കുവാൻ വയ്യ. കടലാസ്സിലുള്ള ചന്ദ്രന്റെ ഫോട്ടോ കണ്ടപ്പോൾ മുത്തശ്ശിയുടെ കണ്ണുകളിൽ സന്തോഷാശ്രുക്കൾ നിറഞ്ഞു. പരമത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു കിഴിളിയും.

ആഹ്ലാദകരമായ തിരുവോണം! മലയാളികൾക്കുതൊരു മഹോത്സവമാണ്. തുമ്പപ്പുറം പഠിക്കുന്ന കൊച്ചുകുട്ടികൾ ആഹ്ലാദപ്രദമായ മാരായി ഭാഷിക്കുന്ന കാണുവാൻ ഒരു കൌതുകം വേറെ തന്നെയാണ്. എങ്ങും പുഷ്പമയം! ഇന്നലെയാണ് മുത്തശ്ശിക്കു ചന്ദ്രന്റെ കത്തു വന്നത്. കാണത്തിന് നാട്ടിൽ വരുമെന്നും

നിങ്ങളെയെല്ലാം കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നുമാണ് ചുരുക്കവിവരം. മലിനാശിയിൽ ഇറങ്ങിയിട്ടുണ്ടത്രേ! തിരുവോണമു. ബാലേട്ടനും! പരമത്തിന്റെ യുദ്ധഹൃദയം സന്തോഷം കൊണ്ടു വഴിഞ്ഞൊഴുകി. അവളുടെ ബാലേട്ടൻ വരുമ്പോൾ അപർക്കത്തെല്ലാം കൊണ്ടു വരും? മുഖത്തെപ്പോലെയായിരിക്കുകയില്ല. ആൾ കറേ തടിച്ചുകാണും. മിമിട്ടറി ഉടുപ്പിൽ ബാലേട്ടനെ ഒരു നേരിട്ടു കാണുവാൻ അവളുടെ ഹൃദയം വെറികൊണ്ടിരുന്നു രാവിലെ തന്നെ കളിച്ച ഒരു പച്ചസ്സാരിയെടുത്തു ചുറ്റി നെറ്റിയിലെ ഒരു കുമ്പളപ്പൊട്ടം തൊട്ടു. കണ്ണടയിൽ പ്രതിബിംബിച്ച കണ്ട അവളുടെ മുഖം ഇന്ന് കറേകൂടി മോഹനമായതുപോലെ അവൾക്കു തോന്നി. നടുക്കളയിൽ മുത്തശ്ശി കുറുകേയുടുത്തു. മുത്തശ്ശി കാലം നേരുകയാണ് കൂട്ടം കാലനാണ് എപ്പോഴും പ്രിയം. പരമത്തിന്റെ കുമ്പളപ്പൊട്ടം പച്ചസ്സാരയും പണ്ടപ്പോൾ അറക്കാരെ പുഞ്ചിരി വന്നു. അടുപ്പിൽ അരി തിളക്കുന്നുണ്ട് കണ്ടു പൂച്ച, യജമാനന്റെ വരവിപ്പുള്ള സന്തോഷത്താലെ പൊലെ, പരമത്തിന്റെ കാലിൽ ചുറ്റിക്കൊണ്ടേയിരുന്നു പരമം കടവുമെടുത്തു വെള്ളം കോരുന്ന പേയി. അവൾക്കൊരു സംശയം: കിണറിലെ കരയിലെ നേന്ത്രവാഴത്തട്ട് കറേ കൂടി വളർന്നിട്ടുണ്ടോ എന്ന് അതിന്റെ ഇലകൾ ഇഴുകാറ്റേറ്റി ആടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സന്തോഷകരമായ സ്കൂൾജീവിതത്തിനുശേഷം അവൾക്കിതുവരെ ഇതു ആഹ്ലാദകരമായ ഒരു ദിവസമുണ്ടായിട്ടില്ല. വെള്ളം കോരി സാരി നേരെയാക്കിയതേയുള്ളൂ, കോണിപ്പൽനിന്നൊരൊച്ച “ടോമി” മുളകുയാണ്. അതിനെ തുടർന്നു ഒരുജ്ഞാസപരവും. അതേ! അതു അവ

ളുടെ ബാലേട്ടന്റെറായിരുന്നു. നടയിൽ കൂടി നടന്നുവരികയായിരുന്നു അയാൾ. കൂടെ കെട്ടും പെട്ടിയുമായി ഒരു കൂലിക്കാരനുമുണ്ട്. ശാന്ത ഗംഭീരമായ മുഖം, അരിന്നാത്ത ഒരു പൊടി മിശ്ര; ഇന്ദ്രിയലയാത്ത നീളനുകാലുറയും കോട്ടം. കാരോ ചുമലിലും മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന ഇരണ്ടു നക്ഷത്ര ചിഹ്നങ്ങൾ. ധീരതയുടെ ചിഹ്നമായ വിക്ടോറിയ ക്രോസ്സ് ഇടത്തുമറിൽ ചാഞ്ചാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു കൊല്ലത്തിനുശേഷം അവളുടെ ബാലേട്ടൻ എത്ര വളർന്നു പോയി! അന്നത്തെ ബാലസാഹസമായ മുഖം ഇന്ന് രാക്രമിയായ ഒരു പടയാളിയുടെതായി മാറിയിരിക്കുന്നു. എന്നാലും, എന്ന് മാഞ്ഞു പോകാത്ത ആ പുഞ്ചിരി ഇപ്പോഴുമുണ്ട്. ആ കണ്ണുകൾ ആരേയോ തിരയുന്നതുപോലെ ചുറ്റുപാടും നോക്കുന്നുണ്ട്. അതാ! അവരുടെ കണ്ണുകൾ തമ്മിലിടഞ്ഞു. കരയിരം വികാരങ്ങളുടെ സംഘട്ടനമായിരുന്നു അതു. പരമത്തിന്റെ മോഹനനേത്രങ്ങൾ അയാളെ കൂടുതൽ സന്തോഷകിതനാക്കി. ബോംബുകളുടെയും മിഷിൻ ഗണ്ണുകളുടെയും ഭയ കേട്ടു നശിച്ച ആ കണ്ണങ്ങൾ ഒരോരോ സ്വപനം കേൾക്കുവാൻ വെമ്പുകയാണ്. അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ മെല്ലെയൊന്നു ചലിച്ചു. അപ്പർ വെള്ളവുമെടുത്തു അടുക്കളയിലേക്കോടി “മുത്തശ്ശി! ബാലേട്ടൻ വന്നു!” അവളുടെ ശബ്ദം നേരെയായി.

പുനിലാവിൽ കന്നിച്ചിരുന്നു സുകുമാരൻ. അവളുടെ പണ്ടത്തെ “ബാലേട്ടൻ” ഇപ്പോൾ അവളെ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു കളിയാക്കുന്നുണ്ട്: “മുത്തശ്ശി! ബാലേട്ടൻ വന്നു!” എന്ന്.

ശ്രീകുമാർ!

ആ ക്രമേണ സേനയുടെ കണ്ണുകൾ

റോന്നിനുള്ള പുറപ്പാട്

അ കാശത്തിൽനിന്നെടുത്ത ഫലിമുക്ത പരിശോധിക്കുന്നു

